

పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

16. సూరె అన్ నహ్ల పరిచయం

సూరె నహ్ల మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో 128 వాక్యాలు, 16 రుకూలు ఉన్నాయి. ఈ సూరాలో తేనెటీగ గురించి ప్రస్తావించబడింది. అందువల్లే దీనికి ఈ పేరు వచ్చింది. ధర్మాధర్మాల పోరు ఉధృతమైనపుడు ఈ సూరా అవతరించింది. అప్పుడు అల్లాహ్ తన ప్రవక్తను ఇలా ఆదేశించాడు : “ప్రవక్త! నీకు ఆజ్ఞాపించబడుతూ ఉన్నదాన్ని బహిరంగంగా ఎలుగెత్తి చాటు. సాటి కల్పించేవారిని ఏమాత్రం లెక్క చేయకు.” (అల్ హియ్ : 94)

పిర్ము కేంద్రంలో ఏకత్వాన్ని గురించి ప్రకటించడం తేనె పట్టులో చేయి వేసినంత ప్రమాదకరం. తేనెటీగలు ఏ విధంగా దాడిచేస్తాయో అదేవిధంగా అవిశ్వాసులు, విగ్రహాధకులు ప్రవక్త (స) సహాబాలపై దాడిచేశారు. ధర్మాధర్మాల మధ్య భయంకర సంఘర్షణ జరుగుతూ ఉండేది. అవిశ్వాసులు బలంగా ఉండేవారు. బలహీన ముస్లిములను హింసించడం ప్రారంభించారు. ప్రవక్త అనుచరులు హింసలు భరించలేక “హబ్షా” (ఇథియోపియా) వైపు వలసపోయారు. అవిశ్వాసులు విగ్రహాధకులు విజయం తమచేసిని అనుకునేవారు. ఎందుకంటే తాము అధిక సంఖ్యలో ఉన్నాం, బలంగా ఉన్నాం అని విగ్రహించారు. కానీ అల్లాహ్ ఈ సూరాలో ఉభయ లోకాల్లో విజయం కేవలం విశ్వాసులకే వరిస్తుందని, అవిశ్వాసుల విగ్రహాధకుల ఆధిక్యత కొద్ది రోజులేనని, సత్యాసత్యాల సంఘర్షణలో విజయం సత్యందేనని విశదపరిచారు.

30 వాక్యంలో అల్లాహ్ ఇలా ఉపదేశించాడు : “ఇటువంటి సజ్జనులకు ఈ ప్రపంచంలోనూ మేలు జరుగుతుంది. ఇక పరలోక గృహం కూడా తప్పనిసరిగా వారికి ఎంతో మేలైందిగా ఉంటుంది. (16 - 30)

97వ వాక్యంలో అల్లాహ్ ఇలా ఉపదేశించాడు : “పురుషుడైనా, స్త్రీ అయినా సత్యార్యాలు చేస్తే, విశ్వాసి అయి ఉంటే మేము అతనికి ప్రపంచంలో పరిశుద్ధ జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తాము. పరలోకంలో ఇటువంటి వారికి వారి ఉత్తమ కార్యాలకు అనుగుణంగా ప్రతిఫలాలను ప్రసాదిస్తాము.”

ఇంకోచోట ఇలా ఆదేశించడం జరిగింది - వారితో ఇలా అను : “దీనిని పరిశుద్ధత్తు ఉన్నది ఉన్నట్లుగా ప్రభువు తరపు నుండి క్రమక్రమంగా అవతరింపజేశాడు. విశ్వాసుల విశ్వాసాన్ని పటిష్ఠపరచడానికి, జీవితానికి సంబంధించిన వ్యవహారాల్లో విధేయులకు సరైన మార్గం చూపడానికి, వారికి సాఫల్యం, సౌభాగ్యం శుభవార్తను ఇవ్వడానికి.” (16 : 102).

16. అన్ నహ్స

ఆయతీలు : 128

అవశరణ : మక్కాలో

పరమ కరుణామయుడు అపోర కృపాలీలుడు అయిన
అల్లాహు పేరుతో

(1) అల్లాహు ఆదేశం వచ్చేసింది. ఇక దాన్ని గురించి
తొందరపెట్టకండి. ఆయన పరిశుద్ధుడు. వారు చేస్తూ
ఉన్న పిరుకు అతీతుడు, ఉన్నతుడును. (2) ఆయన
ఈ ఆత్మను తనకు నచ్చిన తన దాసునిపై తన ఆజ్ఞతో
దైవదూతుల ద్వారా అవతరింపజేస్తాడు. పొచ్చరిం
చండి, “నేను తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు ఎవ్వడూ
లేదు. కనుక మీరు నాకే భయపడండి. (3) ఆయన
అకాశాన్ని, భూమినీ సత్యం ఆధారంగా సృష్టించాడు.
ఈ ప్రజలు కల్పించే పిరుకు ఆయన అతీతుడు,
ఉన్నతుడును. (4) ఆయన మనిషిని ఒక స్వల్పమైన
బిందువుతో సృష్టించాడు. చూస్తూ ఉండగానే అతడు
ఒక జగదాలమారిగా మారిపోయాడు. (5) ఆయనే
పశుపులను సృష్టించాడు. వాటిలో మీ కొరకు
దుస్తులు ఉన్నాయి, ఆపోరమూ ఉన్నది. ఇంకా అనేక
రకాల ఉపయోగాలూ ఉన్నాయి. (6) ఉదయం మీరు
వాటిని మేపడానికి తోలుకొని వెళ్ళేటప్పుడు,
సాయంత్రం మేపుకుని వచ్చేటప్పుడు అవి మీకు
రమణీయంగా అనిపిస్తాయి. (7) ఎంతో కష్టంతో
తప్ప మీరు చేరలేని ప్రదేశాలకు సయితం అవి మీ
కొరకు బరువును మోసుకొని పోతాయి. యదార్థం
ఏమిటంబే, మీ ప్రభువు ఎంతో వాత్సల్యం కలవాడు,
కరుణామయుడు. (8) ఆయన గుర్తాలనూ, కంచర
గాడిదలనూ, గాడిదలనూ సృష్టించాడు - మీరు
వాటిపై స్వారీ చేయడానికి, అవి మీకు శోభను
చేకూర్చడానికి. ఆయన ఇంకా మీకు తెలియని
చాలా వస్తువులను సృష్టిస్తాడు.

16 سُورَةُ الْحَجَلَ مَكَّيَةٌ 128 آياتٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آتَيْ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعِجْلُوهُ طَ سُبْحَنَهُ وَتَعْلَى
عَمَّا يُشَرِّكُونَ ﴿١﴾

يُنَزِّلُ الْبَلِيلَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاتَّقُونَ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ طَ تَعْلَى عَمَّا
يُشَرِّكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ ﴿٤﴾

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءُ وَمَنَافِعُ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

وَلَكُمْ فِيهَا جَنَّالٌ حِينَ تُرْبَجُونَ وَحِينَ
تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

وَتَحِمْلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدِ لَمْ تَكُونُوا بِلِغَيْهِ
إِلَّا بِشَيْقِ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

وَالْخَيْلَ وَالْبَيْغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِيَّةً طَ
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

(9) వక్రమార్గాలు కూడా ఉన్నప్పటికీ రాజమార్గం చూపడం అల్లాహు బాధ్యత. ఆయన తలచుకుని ఉంటే మీ అందరికీ రాజమార్గం చూపి ఉండేవాడు.

(10) ఆకాశం నుండి మీ కోసం నీళ్ళను కురుపించేవాడు ఆయనే. ఆ నీటిని మీరు త్రాగుతారు. పశువులకు మేత మొలుస్తుంది. (11) ఆయన ఆ నీటిద్వారా పొలాలను పండిస్తాడు. జైతూను, ఖర్జారం, ద్రాక్ష వంటి ఇంకా అనేక రకాల పండ్లను పండిస్తాడు. అలోచించేవారికి ఇందులో ఒక గొప్ప సూచన ఉంది. (12) ఆయన మీ మేలుకోసం రాత్రినీ, పగలునూ, సూర్యాణ్ణి, చంద్రాణ్ణి మీకు వశపరిచాడు. నక్కత్రాలు కూడా ఆయన ఆజ్ఞమల్లనే మీకు వశమైయున్నాయి. బుద్ధిమంతులకు ఇందులో అనేక సూచనలు ఉన్నాయి. (13) ఆయన మీకోసం భూమిలో అనేక రంగురంగుల వస్తువులను సృష్టించాడు. యద్దార్థంగా గుణపారం నేర్చుకొనే వారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది.

(14) సముద్రాన్ని మీ సేవకోసం ఏర్పాటు చేసినవాడు ఆయనే. దాని నుండి మీరు తాజా మాంసాన్ని తీసుకొని తినడానికి, దానినుండి ఆభరణాలను తీసి మీరు ధరించేందుకు. సముద్రం రొమ్ము చీలునూ ఓడ పయనించటాన్ని మీరు చూస్తారు. మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహాన్ని అన్వేషించేందుకు ఆయనకు కృతజ్ఞత చూపాలని. (15) ఆయన భూమిలో పర్వతాలను మేకులుగా పాతాడు. భూమి మిమ్మల్ని తీసుకొని దొర్లిపోకుండా ఉండాలని. ఆయన నదులను, సహజ మార్గాలను నిర్మించాడు, మీరు సరైన మార్గం పొందడానికి.

(16) ఆయన భూమిలో మార్గం చూపే సంకేతాలను పెట్టాడు. ప్రజలు నక్కత్రాల ద్వారా కూడా మార్గం తెలుసుకుంటారు.

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاءَرُ طَ وَلَوْ
شَاءَ لَهُدْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

يُغْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالرِّيْنُونَ وَالنَّخِيلَ
وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّرْبَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيَلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمَسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرٌ بِإِمْرِهِ طَ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا ذَرَ أَلْكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانَهُ طَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ كَحَّا طَرِيًّا
وَتَسْتَخِرُ جُوْا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبِسُوهُنَّهَا وَتَرَى
الْفُلُكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالْفُلُكُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَّ آنَ قَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَرًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلِمْتِ طَ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

(17) సృష్టించేవాడు, అసలు ఏమీ సృష్టించనివాడు ఉభయులూ సమానులేనా? మీరు ఈ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా? (18) ఒకవేళ మీరు అల్లాహు అనుగ్రహాలను లెక్కించదలిస్తే లెక్కించలేరు. యదార్థం ఏమిటంటే, ఆయన ఎంతో మన్మించేవాడు, కరుణామయుడూను. (19) అల్లాహు మీ బాహ్యాన్ని, మీ గోప్యాన్ని ఎరుగును.

(20) అల్లాహును వదలి, ప్రజలు వేడుకుంటున్న ఇతరులు ఏ వస్తువుకూ సృష్టికర్తలు కారు. స్వయంగా వారే సృష్టించబడినవారు. (21) నిర్మివులే కాని సజీవులు కారు. వారు మళ్ళీ ఎప్పుడు లేపబడ నున్నారో వారికి తెలియదు. (22) మీ ఆరాధ్యుడు కేవలం ఒకడే. కాని పరలోకాన్ని నమ్మిని వారి హృదయాల్లో తిరస్కారం తిష్ఠవేసుకొని ఉంది. వారు అహంకారంతో విరివిగుతున్నారు.

(23) నిస్సందేహంగా వారి చేష్టలన్నీ అల్లాహుకు తెలుసు. వారు దాస్తున్నవి బహిరంగపరుస్తున్నవి అన్ని కూడా, అహంకారులంటే ఆయనకు ఏమాత్రం గిట్టదు. (24) ఎవరైనా వారిని “మీ ప్రభువు అవతరింపజేసినటువంటిది ఏమిటి?” అని ప్రశ్నాన్ని ఇలా అంటారు : “అవన్నీ పాతకాలపు కట్టుకథలు.”

(25) ఇలాంటి ప్రగల్భాలు పలికేవారు ప్రతయం నాడు తమ బరువును హర్మిగా మోస్తారు. దానికితోడు వారు అజ్ఞానం వల్ల అపమార్గం పట్టించిన వారి బరువును కూడా కొంత మోస్తారు చూడంది! వారు తమ నెత్తిపై వేసుకున్న బరువు ఎంత చెడ్డదో!

(26) వారికి హర్వం కూడా చాలామంది ఇటువంటి దుష్టపన్నాగాలనే పన్నారు. అప్పుడు అల్లాహు వారి పన్నాగపు కట్టడాన్ని పునాదులతో నహా పెకిలించివేశాడు. పైనుండి దాని కప్పు వారి తలలపై పడింది. డంహాంచనైనాలేని చోటు నుంచి శిక్క వారిపైకి వచ్చిపడింది.

﴿17﴾ أَقْمَنْ يَجْلِقُ كَمْنَ لَا يَجْلِقُ طَ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿17﴾
وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا طِ إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿18﴾

﴿19﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿19﴾
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَجْلُفُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُجَلِّقُونَ طِ ﴿20﴾

آمَوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ طِ وَمَا يَشْعُرُونَ طِ آيَاتٌ
يُبَيَّثُونَ طِ ﴿21﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَّاَحِدٌ طِ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْأُخْرَةِ قُلُوبُهُمْ مُّنْكَرٌ طِ وَهُمْ مُّسْتَكِبُرُونَ ﴿22﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ طِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكِبِرِينَ ﴿23﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ طِ قَالُوا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿24﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارُهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمةِ طِ
وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضْلُلُوهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ طِ

آلَاسَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿25﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ
بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿26﴾

12

3

4

(27) తరువాత తీర్పుదినం నాడు అల్లాహ్ వారిని అవమానపరుస్తాడు. హీనపరుస్తాడు. వారితో ఇలా అంటాడు - మీరు నా భాగస్వాముల తరఫున పోట్లాడుతూ ఉండేవారు కదా! ఇప్పుడు ఆ నా భాగస్వాములు ఎక్కుడ ఉన్నారో చెప్పండి. ప్రపంచంలో జ్ఞానం లభించినవారు “ఈనాడు అవమానము, దౌర్శాగ్యము అవిశ్వాసులదే” అని అంటారు. (28) వారు తమ ఆత్మలకు అన్యాయం చేసుకుంటున్నప్పుడు, దైవదూతులు వారి ప్రాణాలు తీసుకుంటున్నప్పుడు వారు వెంటనే పూర్తిగా లొంగిపోయి, “మేము ఏ తప్పు చేసి ఉండలేదు” అని అంటారు. దానికి దైవదూతులు ఇలా అంటారు: “ఎందుకు చేసి ఉండలేదు! అల్లాహ్కు మీరు చేసినవన్నీ బాగా తెలుసు.” (29) ఇక సరకద్వారాలలో ప్రవేశించండి. మీరక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. యదార్థంగా అహంకారులకు లభించే నివాసం చాలా చెడ్డది.

**ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُبَخِّرُهُمْ وَيَقُولُ آيَةٌ
شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ
قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْنَى الْيَوْمَ
وَالسُّوءَ عَلَى الْكُفَّارِيْنَ** ﴿27﴾

**الَّذِينَ تَتَوَفَّهُمُ الْمَلِيْكُ طَالِيْ
أَنْفُسِهِمْ فَالَّقُوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ
سُوءٍ طَبَّ لَيْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ** ﴿28﴾

**فَادْخُلُوا آبَوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِيْنَ فِيهَا
فَلِيُّسَ مَثُوْيَ الْمُتَكَبِّرِيْنَ** ﴿29﴾

“అల్లాహ్ ఆదేశం” అంటే తీర్పుదినం అని అర్థం. అంటే తీర్పుదినం సమీపంలో ఉంది. కాని మీరు దాన్ని దూరంగా ఉందని భావిస్తున్నారు. ‘దాని గురించి తొందరపెట్టకండి’ మీరు అల్లాహ్కు సాటి కల్పిస్తున్న వాటికి ఆయన అతీతుడు, ఉన్నతుడూను. (అహోసనుల్ బయాన్)

ప్రవక్త (స) విగ్రహాధకులను తీర్పుదినం అతి సమీపంలోనే ఉందని, దాని గురించి తొందరపెట్టకూడదని పోచ్చరించారు. అప్పుడు అల్లాహ్ దైవవాణి ప్రవక్త (స)పై అవతరిస్తుందనే విషయాన్ని అసత్యంగా భావించారు. ఈ వాక్యంలో ఈ అనుమానాలను గురించే విడమర్లి బోధించడం జరిగింది. అల్లాహ్ తన దైవదూతుల ద్వారా తన దాసుల్లో ఎవర్నీ కోరితే వారివద్దకు దైవవాణి అవతరింపజేస్తాడు. దానిద్వారా వారు మానవులను పోచ్చరించాలనీ, ఆయన తప్ప వేరే ఆరాధ్యలు లేరనీ బోధించాలనీ, ఆయనకే భయపడాలని. ఇక్కడ రూహ్ అంటే దైవవాణి అని అర్థం. ఎందుకంటే అల్లాహ్ దైవవాణి ద్వారా మృత హృదయాలకు జీవితం ప్రసాదిస్తాడు.

3 - 8 వరకు గల వాక్యాలలో అల్లాహ్ భూమ్యకాశాల గురించి, మానవుల, జంతువుల గురించి, ఇంకా ఇతర సృష్టితాల గురించి ప్రస్తుతించాడు. వీటిద్వారా దేవుని ఏకత్వాన్ని బలపర్చాడు. వీటిన్నటినీ సృష్టించినవాడు ఒకడైనపుడు ఇతరులు అతనికి ఎలా సాటి కాగలరు? అందువల్ల ఆరాధన ఆయనకే ప్రత్యేకం కావాలి. విశ్వంలోని ప్రతి వస్తువు తన సృష్టికర్తను గుర్తిస్తుంది. కాని ఈ మానవుడే తన సృష్టికర్తనే తిరస్కరిస్తున్నాడు. ఆయన ప్రవక్తలను తిరస్కరిస్తున్నాడు. మరి చూడబోతే అతన్ని సృష్టించింది కేవలం ఆయన్ని ఆరాధించాలని, విధేయత చూపాలని ఆజ్ఞాపాలన చేయాలనే.

మానవులు లాభం పొందాలని అల్లాహో పశువులను సృష్టించాడు. మానవుడు జంతువుల వల్ల అనేక లాభాలు పొందుతున్నాడు. మానవుడు జంతువులను అనేక రకాలుగా ఉపయోగిస్తున్నాడు. వాటి ఉన్ని దుస్తులుగా ధరిస్తున్నాడు. వాటి పొలు త్రాగుతున్నాడు. వాటిపై ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. వాటి మాంసం తింటున్నాడు. తన సంపదగా వాటిని చూసి సంతోషిస్తున్నాడు. సరుకుల రవాణాకు వాటిని ఉపయోగిస్తున్నాడు. వాటి అందచందాలను వీక్షిస్తున్నాడు. (తైసీరురపహ్లో)

9వ వాక్యం : అల్లాహో ప్రస్తావించిన అనుగ్రహాలన్నింటిలో ఉన్నతమైంది రుజుమార్గం. “ఇదే నా రుజుమార్గం. కనుక మీరు దీనినే అనుసరించండి.” (6 : 153) ఇదే తోహీద్ మార్గం అని నమ్మండి. దీన్ని గసక మీరు విడనాడితే అపమార్గానికి లోనపుతారు. ఎందుకంటే ఇది ఉభయ లోకాలకు సంబంధించినది. రుజుమార్గాన్నే అవలంబించాలి. వక్రమార్గాలు అవలంబిస్తే పతనం తప్పదు. “నన్ను చేర్చే రుజుమార్గం మాత్రం ఇది.” (15 : 41) ఇప్పు అబ్బాస్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం, వంకరటీంకర దారులలో విధి ఆభిప్రాయాలు, ఆలోచనలు, మనోవాంఛలు ఉంటాయి. ఉదాహరణకు : యూదుమతం, క్రైస్తవమతం, నాస్తికత్వం, అగ్నిపూజ. ఇస్లాం మతము తప్ప ఇతర మార్గాలన్నే వక్రమైనవి. రుజుమార్గం, వక్రమార్గం అల్లాహో చేతుల్లోనే ఉన్నాయి. ఆయన కోరి ఉంటే అందరికీ రుజుమార్గం ప్రసాదించేవాడే. (11. హూద్ : 118, 119)

10వ వాక్యం : అల్లాహో వర్షం గురించి ప్రస్తావించడం జరిగింది. ఈ వర్షం ద్వారానే ప్రజలు ఆహారం పొందుతారు. వర్షం నీరు తీయగా పరిశుద్ధంగా ఉంటుంది. ఈ నీరు త్రాగేందుకు, పంటలు పండించేందుకు, జైతూన్, ఖర్జారం, ద్రాక్ష మొదలైన ఫలాలు పండించేందుకు పనికి వస్తుంది. ఆలోచించేవారికి ఇందులో ఎన్నో సూచనలు ఉన్నాయి. అల్లాహో తప్ప ఆరాధనకు ఇతరులైప్యరూ అర్పులు కాదనడానికి ఇదొక గొప్ప సూచన.

12, 13 వాక్యాలు : దైవ నిదర్శనాలను పేర్కొనుడం జరిగింది. వాటిలో కూడా బుద్ధి, జ్ఞానం గల వారికి ఇందులో ఎన్నో సూచనలు ఉన్నాయి.

14 - 18 వాక్యాలు : సముద్రాలు, వర్షతాలు మొదలైన అనుగ్రహాల గురించి ప్రస్తావించడం జరిగింది. మాకారుణ్యం ద్వారా సముద్రాలను మీ వశం చేశాము. మీరు కోరిన విధంగా వాటిని ఉపయోగించుకుంటున్నారు. దాన్నిపై ప్రయాణం చేస్తున్నారు. చేపలను ఇతర ప్రాణాలను వేటాడుతున్నారు. దాని నుండి ఆభరణాలను తీసి ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇలా సముద్రాల వల్ల అనేక లాభాలు ఉన్నాయి. ఈ అనుగ్రహాలన్నీ మీరు కృతజ్ఞులై ఉండాలనే. (అల్ ఘజ్లల్ కబీర్)

ఆ తరువాత వాక్యంలో అల్లాహో కానుకలను, అనుగ్రహాలను లెక్కింపలేరని తెలుపడం జరిగింది. కొన్ని ముఖ్య విషయాలను ప్రస్తావించడం జరిగింది. వీటిని మానవులు ఎల్లప్పుడు చూస్తూ ఉంటారు. ఇంతవరకు మానవుడు కనుకోన్ని అనేక విషయాలు ఉన్నాయి. మానవులు, జిస్కులు కూడా దైవ వరప్రసాదాలను లెక్కించగోరితే లెక్కింపలేరు. ఒక్క మానవ శరీరంలోనే లెక్కలేనన్ని అనుగ్రహాలు ఉన్నాయి. (తైసీరుల్ ఖుర్జాన్)

20వ వాక్యంలో, దాని తరువాతి వాక్యాల్లో సాక్షాధారాలను పేర్కొనుడం జరిగింది. ఈ విశ్వాస్నీ ఇందులో ఉన్న సృష్టితాలను సృష్టించిన ఆ సృష్టికర్తకు ఏమీ సృష్టించలేని వారు ఎలా సమానులు కాగలరు? సృష్టించలేనివాడు ఇద్దరూ సమానులు కాగలరా? మరి సమానం కాలేనివారు ఆరాధనకు అర్పులేలా అపుతారు? సృష్టికర్త మాత్రమే ఆరాధనకు అర్పుదు. (తర్జుమానుల్ ఖుర్జాన్)

28, 29 వాక్యాలు : అవిశ్వాసులను గురించి అల్లాహో ప్రస్తావిస్తూ తీర్పుదినం నాడు అవిశ్వాసులు కరిన శిక్షకు గురవుతారనీ, వారిశిక్ష చావుతోనే ప్రారంభమవుతుందనీ, దైవదూతులు వారి ప్రాణాలు తీయడంతోనే వారి శిక్ష

(30) మరోవైపు దైవభీతి కలవారిని, మీ ప్రభువు తరపు నుండి అవతరించినటువంటిది ఏమిటి? అని ప్రశ్నించినపుడు వారు “అత్యుత్తమమయినది అవతరించింది” అని సమాధానం చెబుతారు. ఇటువంటి సజ్జనులకు ఈ ప్రపంచంలోనూ మేలు జరుగుతుంది. పరలోక గృహం కూడా తప్పకుండా వారికి ఎంతో మేలైనదిగా ఉంటుంది. ఎంతో గొప్పది దైవభక్తుల గృహం. (31) శాశ్వత నివాసం అయిన ఉద్యున వనాలు - వాటిలో వారు ప్రవేశిస్తారు. క్రింద కాలువలు ప్రవహిస్తా ఉంటాయి. అక్కడ వారు కోరింది లభిస్తుంది. భయభక్తులు కలవారికి అల్లాహు ఈ విధమైన ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. (32) వారు పరిశుద్ధ స్తుతిలో ఉన్నప్పుడు దైవదూతలు వారి ప్రాణాలు తీస్తాయి “మీకు శాంతి కలుగుగాక! మీ కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్ణంలో ప్రవేశించండి” అని అంటారు. (33) ప్రవక్తా! వారు ఇంకా నిరీక్షిస్తున్నారా? దైవదూతలు రావడమో లేదా నీ ప్రభువు తీర్పు జారీ కావడమో తప్ప? వారికి పూర్వం ఇదేవిధంగా చాలామంది ప్రవర్తించారు. వారిపట్ల అల్లాహు అన్యాయంగా ప్రవర్తించలేదు. వారు తమకు తామే అన్యాయం చేసుకున్నారు. (34) వారు చేసిన దుష్టార్థాల దుష్టలితాలు చివరకు వారినే పట్టుకున్నాయి. వారు ఎగతాళి చేసిందే వారిని చుట్టుముట్టింది.

ప్రారంభం అవుతుందని, అవిశ్వాసులు తమను తామే శిక్షకు గురిచేసుకుంటున్నారనీ, మనస్సు మాత్రం ఏకత్వాన్నే సమర్థిస్తుందనీ తెలుపడం జరిగింది. మరణ సమయంలో దైవదూతలను చూడగానే వారి తిరస్కారం, అహంకారం, ధిక్కారం అన్ని పటాపంచలై పోతాయి. వాటన్నిటినీ వీడి విధేయత పాటిస్తారు. భయం వారిని ఆవరిస్తుంది. చేసిన దుష్టార్థాలను వ్యతిరేకించడం జరుగుతుంది. అప్పుడు దైవదూతలు వారితో మీరు అసత్యం పలుకుతున్నారనీ, మీరు చేసినదంతా అల్లాహుకు తెలుసునని అంటారు. అంటే అవిశ్వాసులకు, విగ్రహాధకులకు మరణ సమయంలోనే భవిష్యవాణిని తెలియజేస్తారు. తీర్పుదినం నాడు వారిని నరకంలో పడవేయడం జరుగుతుందని, అందులో ఎల్లప్పుడు ఉండవలసి వస్తుందని చెబుతారు. ఇదంతా “ఆలమె బర్జ్ఞ”లో జరుగుతుంది. దీన్నే హదీసులో సమాధిగా చిత్రించడం జరిగింది. (దావతుల్ ఖుర్జాన్)

وَقِيلَ لِلّذِينَ آتَقُوا مَاذَا آتَيْلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا حَيْرًا لِلّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الْأُرْضِ
حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ حَيْرًا وَلَنِعْمَ دَارُ
الْمُتَّقِينَ ﴿30﴾

جَنَّتُ عَدِينٍ يَدْخُلُوهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَمْرُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ طَكْلِيكَ يَجْزِي
اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿31﴾

الَّذِينَ تَسْوِفُهُمُ الْمَلِكَةُ طَلِيبِينَ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ «اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿32﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرُ رَبِّكَ طَكْلِيكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمُهُمُ اللَّهُ وَلِكُنْ كَانُوا أَنْفَسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿33﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئُتْ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهِنُونَ ﴿34﴾

(35) సాటి కల్పించినవారు ఇలా అంటారు, “అల్లాహో కోరి ఉన్నట్టయితే మేముగాని, మా తాత ముత్తాతలు గానీ ఆయన తప్ప ఇంకెవ్వరినీ ఆరాధించి ఉండేవాళ్ళం కాదు. ఆయన ఆదేశం లేకుండా ఏ వస్తువును నిషేధించి ఉండేవారము కూడా కాదు.”

వారికి పూర్వం వారు కూడా ఇటువంటి సాకులే చెప్పేవారు. ప్రవక్తలపై విషయాన్ని స్పష్టంగా అందజేసే బాధ్యత తప్ప మరొకటి లేదు. (36) మేము ప్రతి జాతిలోనూ ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేస్తాము. “అల్లాహోనే ఆరాధించండి, మిథ్యా దైవాలకు దూరంగా ఉండండి.” అయితే వారిలో కొండరికి అల్లాహో సన్మానాన్ని ప్రసాదించాడు. మరికొండరిని మార్గట్రష్టత్వం వరించింది. భూమిలో సంచరించి చూడండి, తీరస్కారులకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో.

(37) ప్రవక్త! వారికి సన్మార్గం లభించాలని నీవు ఎంత కాంక్షించినా అల్లాహో తాను పక్కమార్గం పట్టించేవారికి సన్మార్గం చూపడు. ఇటువంటి వారికి సహాయకులెవరూ ఉండరు. (38) వీరు అల్లాహో పేరుతో దృఢమైన ప్రమాణాలుచేసి ఇలా అంటారు, “చనిపోయిన వారిని ఎవరినీ అల్లాహో మళ్ళీ బ్రతికించి లేవడు.” ఎందుకు లేవడు? ఇది ఆయన చేసిన వాగ్గానం. దానిని నెరవేర్పడం ఆయన విధి. కాని చాలామందికి ఈ విషయం తెలియదు.

(39) ఎందుకంటే వారి ముందు అల్లాహో, వారు విభేదిస్తూ ఉన్నటువంటి యదార్థాన్ని బహిర్గతం చెయ్యడానికి, సత్యతిరస్కారులు తాము అసత్య వంతులమని తెలుసుకోవడానికి (ఇది జరిగి తీరుతుంది). (40) ఒక వస్తువును ఉనికిలోనికి తీసుకురావడానికి మా ఒక్కమూట చాలు. మేము తలచుకొన్నప్పుడు దానిని “అయిపో” అని అంటే చాలు అది అయిపోతుంది.

وَقَالَ الَّذِينَ آشَرُ كُوَا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدُنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ مَحْنُ وَلَا أَبَاوَنَا وَلَا حَرَمَنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذِلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿35﴾

وَلَقُلْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنَبُوا الظَّاغُورَةَ فِيهِمْ مَنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالُهُ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَبِّرِينَ ﴿36﴾

إِنْ تَخْرِصُ عَلَى هُدُوْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرٍ ﴿37﴾

وَأَفْسِمُوا بِاللَّهِ جَهَدًا أَجْمَعِينَ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
مَنْ يَمْوُتْ طَبَلِي وَعُدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿38﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَحْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كُذَّابِينَ ﴿39﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿40﴾

(41) హింసించబడిన తరువాత అల్లూహో మార్గంలో వలసపోయిన వారికి మేము ప్రపంచంలో తప్పకుండా మంచి నివాసాన్ని ప్రసాదిస్తాము. పరలోక ప్రతిఫలం ఇంతకంటే గొప్పది. ఈ విషయాన్ని వాళ్ళు తెలుసుకుంటే ఎంతో బాగుండేది. (42) అంటే సహనం చూపినటువంటి వారూ, తమ ప్రభువుపైనే నమ్మకం గలవారు. (43) ప్రవక్తా! మేము నీకు పూర్వం కూడా ప్రవక్తలను పంపినప్పుడల్లా మానవులనే ప్రవక్తలుగా పంపాము. వారి వైపునకే మేము మా సందేశాలను వహి ద్వారా పంపుతూ ఉండేవారము. మీకు తెలియకపోతే (గ్రంథ) జ్ఞానం గలవారిని అడిగి తెలుసుకోండి. (44) స్వప్తమైన నిదర్శనాలతోను, గ్రంథాలతోను ఇప్పుడు ఈ గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేశాము. నీవు ప్రజలకు వారికోసం అవతరింపజేయబడిన ఉపదేశాన్ని స్వప్తంగా వివరించడానికి, ప్రజలు కూడా ఆలోచించడానికి. (45) అత్యంత దుష్టపన్నగ్రాలను పన్నుతున్న వారిని అల్లూహో భూమిలో దిగబడి పోయేలా చేస్తాడనీ లేదా వారికి అనుమానం కూడా కలుగని దిక్కునుండి వారిపై శిక్షన తీసుకువస్తాడని (46) లేదా వారు తిరుగాడుతూ ఉన్నప్పుడు అకస్మాత్తుగా పట్టుకుంటాడనీ, వారు మాత్రం ఆయనను అశక్తిణి చేయలేదు. (47) లేదా రాబోయే అపదను గురించి భయపడి తప్పించుకోవడానికి వారు జాగ్రత్తపదుతున్న స్థితిలో వారిని పట్టుకుంటాడనీ వారికి ఏమాత్రం భయం లేదా? యదార్థంగా నీ ప్రభువు మృదు హృదయుడు, కరుణామయుడూను. (48) వారు అల్లూహో స్వప్తించిన ఏ వస్తువునూ గమనించటం లేదా? అది అల్లూహో సాన్నిధ్యంలో సాప్తాంగపదుతూ, తమ నీడను కుడి ఎడమల వైపునకు ఎలా త్రిప్పుతూ ఉంటుందో? ఈ విధంగా అన్నే వినప్రుతను ప్రదర్శిస్తున్నాయి.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
لَنْبِيُّونَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَا جُرْ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ مَلَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿41﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿42﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ فَسَلَّمُوا أَهْلَ الِّذِيْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿43﴾
بِالْبَيِّنِتِ وَالْزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الِّذِيْرَ
لِتُبَيِّنَ لِلَّهَمَّ مَا نُّزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿44﴾
أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ
اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿45﴾
أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقْلِيْهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿46﴾
أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَحْوِيْفِ طَ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرْءُوفُ رَّحِيمٌ ﴿47﴾
أَوْ لَمْ يَرَوَا إِلَى مَا حَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّوْ
ظِلَّلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ
وَهُمْ دِخْرُونَ ﴿48﴾

(49) భూమిలోనూ, ఆకాశాలలోనూ ఉన్న సమస్త జీవరాసులూ, దైవదూతలు అల్లాహ్ ముందు సాప్టాంగపడుతున్నారు. వారు ఎంతమాత్రము అహంకారంతో ప్రవర్తించడం లేదు. (50) తమపైన ఉన్న ప్రభువునకు భయపడుతున్నారు. తమకు ఇవ్వబడిన ఆజ్ఞ ప్రకారమే పనిచేస్తున్నారు.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكِبُرُونَ⁽⁴⁹⁾
يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمِرُونَ⁽⁵⁰⁾

30 - 50 వాక్యాల అనువాదం :

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో ఖుర్జెన్ గ్రంథాన్ని తిరస్కరిస్తున్నవారు దాన్ని తాత, ముత్తాతల కట్టుకథలని కొట్టిపోరేశారు. అలాంటివారు నరకంలో ప్రవేశిస్తారనీ, అక్కడ కలిన శిక్షలకు గురవుతానీ పేర్కొనబడింది. ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో ఖుర్జెన్ ని విశ్వసించివారు, దాని బోధనల ప్రకారం ఆచరించేవారు స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారనీ అక్కడ లెక్కలేనన్ని అనుగ్రహాలు ఉంటాయనీ శుభవార్త ఇవ్వబడింది.

30-32 వాక్యాలలో దైవభక్తుల గురించి ప్రస్తావించబడింది. దీనికి ముందు వాక్యంలో నరకవాసుల గురించి ప్రస్తావించబడింది. దైవభీతిపరులతో మీ ప్రభువు ఏమి అవతరింపజేశాడు? అని ప్రత్యిస్తే, వారు మా ప్రభువు ఖుర్జెన్ గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు. మా కొరకు అది ఉత్తమమైనది, అనుగ్రహం కూడాను అని సమాధానం ఇస్తారు. ఆ తరువాత అల్లాహ్ తన దాసులతో చేసిన వాగ్గానం పేర్కొన్నాడు. భూలోకంలో సత్యార్థాలు చేసినవారికి గొప్ప ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదిస్తాడనీ, తీర్చుదినం నాడు అంతకంటే గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదించబడుతుంది అని తెలియపరిచాడు. దైవభీతిపరులకు ఉత్తమమైన గృహం లభిస్తుంది. అల్లాహ్ ఈ సూరాలోని 97వ వాక్యంలో ఇలా ఆదేశించాడు : “పురుషుడైనా, స్త్రీ అయినా సత్యార్థాలు చేస్తే, విశ్వాసి అయి ఉంటే, అతనిని ప్రపంచంలో పరిషుద్ధ జీవితం గడిపేలా చేస్తాము. ఇటువంటి వారికి వారి ఉత్తమ కార్యాలకు అనుగుణంగా ప్రతిఫలాలను ప్రసాదిస్తాము.”

(16 : 97)

దైవభీతిపరుల కొరకు తయారు చేయబడిన స్వర్గం గురించి వర్ణించబడింది. అందులో వృక్షాలు ఉంటాయి, నదులు, కాలువలు కోటలు, భవనాలు, సుకన్యలు ఉంటారు. తినే, త్రాగే పదార్థాలన్నీ ఉంటాయి. ఇంకా అల్లాహ్ తరఫున గొప్ప గౌరవం లభిస్తుంది. అక్కడ వారు ఏది కోరితే అది లభిస్తుంది. దైవభీతిపరులకు ఇలాంటి ప్రతిఫలమే లభిస్తుందని హితబోధ చేయబడింది.

పుణ్యత్తుల మరణ సమయంలో దైవదూతలు వారివద్దకు వచ్చి గౌరవంగా, ప్రేమతో సలామ్ చేస్తారు. శుభవార్త తెలియజ్ఞుల్లారు. ఇంకా ఇలా అంటారు : “మీరు మీ సత్యార్థాలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్గంలో ప్రవేశించండి. సూరె పుస్పిలతో కూడా అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు : (30వ వాక్యం) (తైసీరుప్రహ్వీన్)

35, 36 వాక్యాల్లో అల్లాహ్ అవిశ్వాసుల తప్పుడు భావాలను ఖండించాడు. అల్లాహ్ ను వదలి ఇతరులను ఆరాధిస్తున్న మేము, లేదా అతని ఆజ్ఞ లేకుండా వస్తువులను నిషిద్ధం చేసుకుంటున్న మేము అపరాధులమైతే అల్లాహ్ తన శక్తితో మమ్మల్ని వారించడెందుకు? ఆయన అలా చేస్తే మేము వాటిని ఎన్నటికీ చేయలేము. ఆయన వారించడం లేదంటే ఇప్పు ఆయన ఇప్పుప్రకారం జరుగుతున్నాయనుమాట అని వాదించేవారు. ప్రవక్తల బాధ్యత కేవలం సందేశాన్ని అందజేయడమే. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ప్రతి జాతిలోనూ ప్రవక్తను పంపించాడు. గ్రంథాలను అవతరింపజేశాడు. ప్రతి ప్రవక్త వచ్చి అన్నింటికంటే ముందు తన జాతిని విగ్రహారథన నుండి దూరం చేసే ప్రయత్నం చేశాడు. అంటే

అల్లాహోకు విగ్రహశాధన అంటే ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. దీని తరువాత కూడా మీరు ప్రవక్తలను తిరస్కరించి వక్రమార్గాన్ని అవలంబిస్తే దైవశిక్ష నుండి మిమ్మల్ని ఎవరూ రక్షించలేరు. అల్లాహో మానవులపై దయచూపి స్వేచ్ఛాస్వాత్మంత్రాలను ప్రసాదించాడు. ఇదంతా వారిని పరీక్షించే ఉద్దేశ్యంతోనే. మహోప్రవక్త (స) ఈ సందేశాన్ని అందచేసి, ఈ అవకాశాన్ని దుర్వినియోగం చేయరాదని వివరించారు. ఈ స్వాత్మంత్రాన్ని దైవప్రాతితి కొరకు వినియోగించమని బోధించారు. మన ప్రవక్త చేయగలిగినదంతా చేశారు. ఒకభేళ మీరు ఈ అవకాశాన్ని దుర్వినియోగపరచి, అల్లాహోకు భాగస్వాముల్ని కల్పిస్తే దానికి పర్యవసానం శాశ్వత శిక్షగా ప్రత్యక్షమవుతుంది. ప్రతి జాతిలో ప్రవక్తను పంపి కేవలం అల్లాహోనే ఆరాధించాలని ఆదేశించడం జరిగింది. కానీ మార్గభ్రష్టతకు గురయినవారు దాన్ని తిరస్కరించారు.

37వ వాక్యంలో “ఓ ప్రవక్త! అందరూ రుజుమార్గాన్నే అవలంబించాలని నీవు కాంఫ్లిక్యూన్సావు. కానీ దైవవిర్ణయం ప్రకారం మార్గభ్రష్టతకు గురయినవారిని రుజుమార్గం ప్రసాదించడం జరుగదు. మీరు తమ పర్యవసానాన్ని చవిచూడడం తథ్యం. అక్కడ వారికి ఎటువంటి సహాయం అందదు” అని చెప్పబడింది. (ఆహోనసుల్ బయాన్)

38వ వాక్యం : అవిశ్వాసులు ప్రమాణాలు చేసి అల్లాహో చనిపోయినవారిని మళ్ళీ సజీవులుగా చేయడని వాదించేవారు. మరణానంతర జీవితాన్ని అసంభవంగా భావించారు. ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారికి వ్యతిరేకంగా నడుం కట్టారు. మరణానంతరం జీవితం వాస్తవమని, ఇది అల్లాహో వాగ్గానం అనీ, చాలామంది అజ్ఞానం కారణంగా ప్రవక్తలను ధిక్కరించారని, చివరికి అవిశ్వాసపు కోరల్లో చిక్కుకున్నారనీ పేరొనబడింది.

39వ వాక్యం : ఇందులో మరణానంతర జీవిత ఉద్దేశాన్ని ప్రస్తావించడం జరిగింది. ఆ రోజు ప్రజల అభిప్రాయ భేదాలు తొలగించడం జరుగుతుంది. సత్కార్యాలకు, దుష్టార్యాలకు పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (నజ్వమ్ : 31 - 53) అప్పాడు అవిశ్వాసులు తాము ప్రమాణాలు చేసి పలికినవన్నీ ప్రగల్భాలే అని తెలుసుకుంటారు.

40వ వాక్యం : అల్లాహో శక్తి సామర్థ్యాలను గురించి చెప్పటం జరిగింది. సర్వశక్తిమంతుడు ఒకవేళ దేన్సుయునా సృష్టించదలిస్తే కేవలం “అయిపో” అంటే అది అయిపోతుంది. మరణానంతర జీవితం కూడా అటువంటిదే. “మా ఆజ్ఞ ఒక్కటి చాలు. (అది) రెప్పపోటు కాలంలో జరిగిపోతుంది” (54 : 50). అల్లాహో ఆదేశాలను ఎవరూ తిరస్కరించనూ లేదు. వ్యతిరేకించనూ లేదు. ఎందుకంటే ఆయన ఒకడే సృష్టికర్త, అందరిపై ఆధిక్యత గలవాడు. అందరికన్నా గొప్పవాడు. సమస్తము ఆయన అధీనంలోనే ఉంది. ఆయన తప్ప ఇతరులెవ్వరూ ఆరాధనకు అర్థాలు కారు.

43వ వాక్యం : అంటే గ్రంథ ప్రజలు. వారిపై దైవగ్రంథం అవతరించింది. అల్లాహో పంపిన ప్రవక్తలందరూ మానవులేనని అన్ని గ్రంథాల్లో ఉంది. దైవదూతను ప్రవక్తగా ఏనాడూ పంపడం జరగలేదు. ఇది చరిత్రాత్మక వాస్తవం. ఎవరికైనా దీని గురించి తెలియకపోతే గ్రంథ ప్రజలను అడిగి తెలుసుకోవచ్చు.

గ్రంథ ప్రజలు ప్రవక్తగా మానవులే పంపబడ్డారని భావించేవారు. ఉదాహరణకు ప్రవక్తలుగా పంపబడిన మూసా (అ), ఈసా (అ) కూడా మానవులే. బైబిల్లో వీరి బాల్యం గురించి ప్రస్తావించబడింది. వీరి సంరక్షణ గురించి కూడా ఉంది. అవిశ్వాసులు ప్రవక్త (స) మానవులయినందువల్ల తిరస్కరించేవారు. అందువల్లే ఖుర్జెన్ గ్రంథ ప్రజలకు తెలిసి ఉన్న ఈ వాస్తవాన్ని గుర్తు చేయడం జరిగింది. దీనిద్వారా ఖుర్జెన్ని సమర్థించే, ధృవీకరించే ఇతర గ్రంథాల వాక్యాలను ప్రస్తావించవచ్చునని అర్థం అవుతుంది.

ఖుర్జెన్ ఈ చరిత్రాత్మక వాస్తవాన్ని తెలుసుకోవడానికి గ్రంథ ప్రజలను అడిగి తెలుసుకోండని ఆదేశించింది. దీనివల్ల ఉన్న అనుమానాలు, అపోహలు తొలగిపోవాలని. ఎవరైనా సరే, జ్ఞానం ఉన్నవారికే కానీ, జ్ఞానం లేని వారికి కాదు. (దావతుల్ ఖుర్జెన్).

(51) అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు : “ఇద్దరిని దేవత్యుగా చేసుకోకండి. నిస్పందేహంగా దేవుడు ఒక్కడే. కనుక మీరు నాకే భయపడండి.”

(52) ఆకాశాలలో, భూమిలో ఉన్నదంతా ఆయనదే, కేవలం ఆయన ధర్యం మాత్రమే అనుసరించడగినది. అలాంటప్పుడు, మీరు అల్లాహ్ ను కాదని ఇతరులకు భయపడతారా? (53) మీకు లభిస్తున్న ఏ అనుగ్రహం అయినా సరే అది అల్లాహ్ తరఫు నుండే లభిస్తుంది, మీకేడైనా ఆపద వచ్చినప్పుడు మీరు మీ మొరలతో ఆయన వైపునకే పరుగెత్తుతారు. (54) కాని అల్లాహ్ మీనుండి ఆ కష్టాన్ని తొలగించినపుడు మీలో ఒక వర్ధం ఒక్కసారిగా తన ప్రభువునకు సాచి కల్పించడం ప్రారంభిస్తుంది, (55) అల్లాహ్ చేసిన ఉపకారానికి కృతఫ్ఫుతగా.

సరే, మంచిది, సుఖాలను అనుభవించండి. త్వరలోనే మీరు తెలుసుకుంటారు.

(56) ఏమాత్రం తెలియని వారిని మేము ప్రసాదించిన ఉపాధిలో భాగస్వాములుగా నిర్ణయిస్తున్నారు. అల్లాహ్ సాక్షి! ఈ అసత్యాన్ని గురించి మిమ్మల్ని తప్పనిసరిగా ప్రశ్నించడం జరుగుతుంది. (57) వారు పరిశుద్ధిదేన అల్లాహ్ కు కుమార్తెలను కల్పిస్తున్నారు. మరి వారికోసమేమో తమిక్షిష్టమైనది. (58) వారిలో ఎవరికైనా కుమార్తె పుట్టిందనే శుభవార్త అందితే, అతడి ముఖాన్ని నల్లని ఛాయలు ఆవరిస్తాయి. అతడు మనోవేదనకు గురోతాడు.

(59) ఈ దుర్వార్త విన్న తర్వాత ఇక ప్రజలకు ఎలా ముఖం చూపాలని నక్కి నక్కి తిరుగుతూ ఉంటాడు. అవసానాన్ని బరిన్నా కూతుర్లు ఇంట్లో ఉంచుకోవాలా లేక ఆమెను మట్టిలో పాతిపెట్టాలా? అని ఆలోచిస్తాడు. చూడు! వారు ఎలాంటి దుష్టిన్నిర్ణయాలు తీసుకుంటున్నారో!

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَخْلُنُوا إِلَهِيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيْمَانِ فَارَهُبُونِ ﴿51﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْبَلْيْنِ وَاصِبًا طَافَعَيْرَ اللَّهُ تَنَقُّونَ ﴿52﴾

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فِيْنَ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا مَسَكْمُ الصُّرُّ فِيْلَيْهِ تَجْعَرُونَ ﴿53﴾

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الصُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقَ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشَرِّكُونَ ﴿54﴾

لَيَكُفُرُوا بِمَا أَتَيْنَهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿55﴾

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا هَنَّا رَزْقُهُمْ طَثَالِلُ لَتُسْكَلَنَّ كَمَا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿56﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنْتَ سُبْحَنَهُ لَوَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿57﴾

وَإِذَا بُشَّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُمْ مُسَوَّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿58﴾

يَتَوَازِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْءِ مَا بُشِّرَ بِهِ آئِمَّسْكَهُ عَلَيْهِنَّ أَمْ يَدْسُسَهُ فِي التُّرَابِ طَآلاً

سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿59﴾

(60) పరలోకాన్ని విశ్వసించని వారే చెడు ఉపమానాలకు తగినవారు. ఇక అల్లాహ్ అందరికంటే ఉన్నతమైన ఉపమానం కలవాడు. ఆయనే అందరిపై ప్రాబల్యం గలవాడు. పరిపూర్ణ వివేకం కలవాడును. (61) ఒకవేళ అల్లాహ్ ప్రజలను వారి దుర్మార్గాలకు బదులుగా వెంటనే పట్టుకోదలిస్తే, భూమిపై ఏ ప్రాణినీ వదలిపెట్టడు. కాని ఆయన అందరికీ ఒక నిర్ణిత కాలం వరకు గడువు ఇస్తాడు. వారి సమయం వచ్చేసినపుడు ఒక ఘుడియ కూడా ముందు, వెనుక కాజాలదు.

(62) తమకోసం ఇష్టపడని వాటిని వారు అల్లాహ్ కోసం కలిస్తున్నారు. తమకోసం అంతా శుభమే ఉండని వారి నాలుకలు అసత్యం పలుకుతున్నాయి. వారికోసం ఉన్నది కేవలం నరకం మాత్రమే. అందరికంటే ముందు వారు అందులోకి తప్పనిసరిగా త్రోయబడతారు. (63) అల్లాహ్ సాక్షి! నీకు పూర్వం కూడా ఎన్నో జాతుల వద్దకు మేము ప్రవక్తలను పంపి ఉన్నాము. షైతాన్ వారి దుష్టుర్యాలను వారికి ఆకర్షణీయమైనవిగా చేసి చూపాడు. ఆ షైతానే ఈనాడు వారికి సంరక్షకుడై ఉన్నాడు. వారికారకు వ్యధాభరితమైన శిక్ష గలదు. (64) మేము ఈ గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేయడానికి కారణం, వారు గురయిన విభేదాల వాస్తవాన్ని నీవు వారికి విశదపరచాలని. ఇంకా ఈ గ్రంథం విశ్వసించేవారి కోసం మార్గదర్శకత్వము మరియు కారుణ్యమూను. (65) అల్లాహ్ ఆకాశం నుండి నీళ్ళను కురిపించాడు. దానిద్వారా నిర్ణివంగా పడిపున్న భూమికి ప్రాణం పోశాడు. యదార్థంగా ఇందులో వినేవారి కారకు ఒక సూచన ఉంది. (66) మీకు పశువులలో కూడా ఒక గుణపారం ఉంది. వాటి గర్భంలో పేడ, రక్తానికి మధ్య నుండి స్వచ్ఛమైన పాలను మేము మీకు త్రాపిస్తున్నాము. అది త్రాగేవారికి ఎంతో కమ్గా ఉంటుంది.

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثُلُ السَّوْءِ
وَلِلَّهِ الْمَثُلُ أَكْبَرُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

وَلَوْ يُوَاْخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ
عَلَيْهَا مِنْ دَآبَةٍ ۖ وَلَكِنْ يُؤْخِرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ
مُسَمًّى ۝ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً ۝ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝

وَيَجْعَلُونَ إِلَهًا مَا يَكْرُهُونَ ۖ وَتَصُفُ الْسِنَتُهُمْ
الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمْ الْحَسْنَى ۖ لَا حَرَمَ أَنَّ لَهُمْ
الشَّارِ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۝

تَالَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْ أُمِّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَمَا آتَنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمْ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ۝

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاهِ فَاحِيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ ۝

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسَقِيْكُمْ فَهَا
فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرَثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا
سَآءِغًا لِلشَّرِ بَيْنَ ۝

(67) ఖర్జురం, ద్రాక్షల నుండి కూడా మత్తు పానీయం తయారు చేస్తారు. వాటిని మంచి ఆహారంగాను ఉపయోగిస్తారు. నిస్సందేహంగా ఇందులో బుద్ధిమంతులకు ఒక గొప్ప సూచన ఉంది.

(68) నీ ప్రభువు తేనెటీగకు వహీ ద్వారా ఈ విషయాన్ని తెలిపాడు : “కొండల్లో, చెట్లపై, తడికలపై, తీగలతో నీ తొట్టెలను నిర్మించుకో.” (69) అన్ని రకాల పండ్ల రసాన్ని పీల్చు. నీ ప్రభువు సుగమం చేసిన మార్గాలపై నడుస్తూ ఉండు.” దాని కడుపులో నుండి వివిధ రంగుల పొనకం ఒకటి వెలువడుతుంది.

అందులో ప్రజల కొరకు వ్యాధినివారణ శక్తి ఉంది. ఇందులో కూడా యదార్థంగా ఆలోచించేవారి కొరకు ఒక సూచన ఉంది. (70) అల్లాహు మిమ్మల్ని పుట్టించాడు. తరువాత ఆయన మీకు మృత్యువును ప్రసాదిస్తాడు. మీలో ఒకడు అతి నికృష్టమైన వయస్సుకు చేర్చబడతాడు. జ్ఞానం పొందిన తరువాత కూడా ఏమీ తెలియని వానిగా అయ్యిందుకు. నిశ్చయంగా అల్లాహు మాత్రమే పరిపూర్ణ జ్ఞాని, శక్తిమంతుడూను. (71) అల్లాహు మీలో కొండరికి కొండరికంటే అధికంగా ఆహార సామగ్రిని ప్రసాదించాడు. అయితే ఈ అధికంగా ఇవ్వబడినవారు తమ జీవన సామగ్రిని తమ బానిసల వైపునకు మళ్ళించరు కదా. వారిద్దరూ జీవన సామగ్రిలో సమాన భాగస్తులు అయ్యటందుకు. అల్లాహు అనుగ్రహాలనే వారు తిరస్కరిస్తున్నారా?

(72) అల్లాహుయే మీ కోసం మీ జాతి నుండే భార్యలను చేశాడు. ఆయనే ఆ భార్యల ద్వారా మీకు కుమారులను, మనుమలను ప్రసాదించాడు. పరిశుద్ధ వస్తువులను మీకు తినటానికి ఇచ్చాడు. అయినా వారు అనత్యాన్నే విశ్వసిస్తున్నారా? అల్లాహు అనుగ్రహాల్నే తిరస్కరిస్తున్నారా?

وَمِنْ شَمَرِتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَخْذُلُونَ
مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا طَإِنَّ فِي ذِلِكَ لَا يَةَ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿67﴾

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَيْ النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِنِي مِنَ الْجِبَالِ
بِيُوْتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿68﴾

ثُمَّ كُلُّي مِنْ كُلِّ الشَّهِيرَاتِ فَاسْلُكِي سُبْلَ
رَبِّكِ دُلْلَاطَ يَجْرُجُ مِنْ بُطْوَنَهَا شَرَابٌ
فَخَتَلَفُ الْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلَّهَ أَنَّ فِي
ذِلِكَ لَا يَةَ لِقَوْمٍ يَتَغَرَّبُونَ ﴿69﴾

وَاللَّهُ خَالِقُكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ
يُرِدُّ إِلَى أَرْذِلِ الْعُبْرِ لِكَ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمِ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿70﴾

وَاللَّهُ فَضَلَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ
فَمَا الَّذِينَ فُضِلُوا بِرَآدِيٍّ رِزْقِهِمْ عَلَى مَا
مَلَكَتْ آيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَيْنِعْمَةَ
اللَّهُ يَجْعَلُهُونَ ﴿71﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ آزَوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ آزَوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفِبَالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكُفُرُونَ ﴿72﴾

- (73) అల్లాహోను వదలి ఆకాశాల నుండిగానీ, భూమి నుండిగానీ వారికి ఆహారం ఇవ్వనటువంటి వారిని ఆ పని చెయ్యగల శక్తి లేనివారినీ పూజిస్తున్నారా?
- (74) కనుక అల్లాహోకు ఉపమానాలను కల్పించకండి. నిస్పందేహంగా అల్లాహో అన్ని తెలిసినవాడు. మరి మీరు ఏమీ తెలియనివారు.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ
رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَّا
يَسْتَطِيعُونَ ﴿73﴾
فَلَا تَضْرِبُوا بِاللهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿74﴾

51 - 74 వాక్యాల వివరణ

వాక్యాల సంబంధం : విశ్వంలోని ప్రతి వస్తువు అల్లాహోను ప్రార్థిస్తుందనీ, అందువల్ల మానవులు కూడా కేవలం అల్లాహోనే ప్రార్థించాలనీ చెసుకటి వాక్యాల్లో పేర్కొనబడింది. ఎందుకంటే మానవులందరినీ అల్లాహోయే సృష్టించాడు. అందరికి ఆహారం ఇచ్చేవాడు ఆయనే. ఇంకా మానవుల వద్ద ఉన్నవన్నీ అల్లాహో ప్రసాదితాలే.

ఉదాహరణకు : పాలు అల్లాహో యొక్క గొప్ప అనుగ్రహం. ఆవు శరీరంలో పాలు ఉండవు. దానిలో రక్తం, పేడ ఉంటాయి. అల్లాహో అనుగ్రహించి వాటి నుండి పాలు వెలికితీస్తాడు. ఇది కేవలం అల్లాహో అనుగ్రహమే. అదేవిధంగా తేనె అల్లాహో తరఫున ఒక గొప్ప అనుగ్రహమే. తేనెటీగలు రాత్రి పగలు కష్టపడి ఉన్నవులకొద్దీ తేనెను మానవులకు ఇస్తాయి. అయితే ఒక కిలో తేనె తయారుచేయడానికి తేనెటీగ వేల సంఖ్యలోని పుష్పాల ద్రవాన్ని పీట్టుడం జరుగుతుంది.

అవిశ్యాసులు దైవదూతులను అల్లాహో కుమారైలుగా భావించి, అల్లాహోను వదలి వారిని ప్రార్థించేవారు. అల్లాహో అఖిలాస్తులను ఈ విధంగా ప్రశ్నిస్తున్నాడు. “మీరు కుమారైలంబే ఇష్టపడరు. కూతురు జన్మిస్తే అవమానంతో కృంగిపోయి ముఖాన్ని చాటేసుకొని తిరుగుతారు. ఆమెను సజీవ భననం చేసేందుకు సిద్ధహాతారు. మీకు కొడుకులంటే ఇష్టం. మరి మీరు అల్లాహోకు కుమారైలు ఎందుకు కల్పిస్తున్నారు? ఇది ఎంతమాత్రం ధర్మం కాదు కదా!” యదార్థమేమిటంటే, అల్లాహో ఒకడే, ఆయనకు సంతానం లేదు.

51వ వాక్యం : అంటే అల్లాహో తప్ప ఇతరులెవ్వరూ ఆరాధనకు అర్థులు కారు. మానవులు కేవలం ఆయన్నే ఆరాధించాలి. ఆయన సాటిలేనివాడు. ప్రతి వస్తువుకు సృష్టికర్త. విశ్వమంతటికీ ప్రభువు.

52వ వాక్యం : నిర్మలమైన మనసుతో అల్లాహోను ఆరాధించండి. ఆయన్ని సేవించడమే మీమై విధిగా ఉంది. వివరాలకు ఆలి ఇఘ్రాన్ సూరా 83వ వాక్యం చూడండి. ఇంకా అల్లాహోకు ఇతరులను సాటి కల్పించకండి. “అల్లాహోను మాత్రమే ఆరాధించండి - ధర్మాన్ని ఆయనకు మాత్రమే ప్రత్యేకిస్తూ” (39 : 2).

53వ వాక్యం : లాభసప్తాలు అల్లాహో చేతుల్లోనే ఉన్నాయి. ఆహారం, క్లేమం, ఆరోగ్యం, సహాయం అన్ని అల్లాహో ప్రసాదాలే. మీకేదైనా సమస్య వస్తే దాన్ని అల్లాహో తప్ప ఇతరులెవ్వరూ పరిపురించలేరనే సంగతి మీకు తెలుసు. అందువల్లే మీరు అల్లాహో ముందు వినయ విధేయతలు పాటిస్తారు. ఆయన్నే వేడుకుంటారు. కష్టసమయాలల్లో ఆయన వైపునకే మరలుతారు. అణకువతో ఆయన్నే ప్రార్థిస్తారు. (17 : 67)

55వ వాక్యం : అంటే, సుఖాల్లో ప్రజలు ఆయన్ని మరచి అతనికి సాటి కల్పిస్తారు. ఆయనకు సాటి కల్పించటం వల్ల వారు అల్లాహో అనుగ్రహాలను పొంది కృతఫుతుతు పొల్పాడతారు. ఆయన్ని తిరస్కరిస్తూ ఉంటారు. ఆయనే వారిని కష్టాల నుండి గట్టికిస్తాడు. ఆ తరువాత వారిని ఈ విధంగా పోచ్చరించడం జరిగింది. “మంచిది కొన్ని రోజులు సుఖాలు అనుభవించండి. మీకిష్టమేచ్చినట్లు చేస్తూ ఉండడి, దాని పర్యవసానం మీకే తెలుస్తుంది.” (అల్ఫజ్జలుల్ కబీర్)

57 - 60 వాక్యాలు : మక్కా అవిశ్వాసులకు విగ్రహోల గురించి, చిల్లర దేవతల గురించి ఏమీ తెలియకపోయినా వారినే తమ ఆరాధ్యలుగా భావించేవారు. వారి సాన్నిధ్యాన్ని పొందడానికి మొక్కబడులు, బలులు, చెల్లించేవారు. వారి పేరున జిబ్బో చేసేవారు. “ఏమిబోమిబి?! మీ కొరకేమో మగపిల్లలూను, ఆయన కొరకేమో ఆడపిల్లలా? ఈ పంపకం మరీ ఘోరమైనది.” (53 : 21, 22)

వాళ్ళు చేస్తున్న నేరాల్లో ఇది ఉంది. వారు దైవదూతలను అల్లాహ్ కుమార్తెలుగా నిలబెట్టారు. అసలు ఆయన ఎవరినీ కనలేదు. ఆయన్ను ఎవరూ కనలేదు. ఇలాంటి విషయాలన్నిటికి ఆయన అతీతుడు. వారు ఎంత నీచానికి ఒడిగట్టరంటే వారు అల్లాహ్ కు కుమార్తెలను కల్పించారు. అయితే వారు కుమార్తెలంటే ఇష్టపడేవారు కాదు. వారు కుమారులంటే ఇష్టపడేవారు. అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు. (37 : 153, 154)ని చూడండి. అల్లాహ్ వారి మోసబుద్దిని ప్రస్తావిస్తూ ఒకవేళ వారిలో ఎవరికైనా కుమార్తె జన్మిస్తే అవమానం భరించలేక ముఖాన్ని చాటేసుకొని తిరిగేవారు. ఆందోళనకు గుర్తొచ్చేవారు.

అలాంటప్పుడు వారు అవమానమైనా భరించాలి లేదా, సజీవ భిననం అయినా చేయాలి. తమకోసం అవమానంగా భావించిన కుమార్తెలను అల్లాహ్ కు అంటగడుతున్నారు. ఇది చాలా అన్యాయం అని అల్లాహ్ ఆదేశించాడు. వీరు నీచాతినీచులని పేరొనడం జరిగింది. సంతానం కావాలని ఆరాటపడేది వారే, అర్థించేది వారే. కుమార్తెలను అవమాన భారంతో సజీవ భిననం చేసేది వారే.

తీర్పుదినాన్ని తిరస్కరించినందువల్లే వారు ఈ నీచ గుణాలకు గురిఅయ్యారు. అల్లాహ్ వాన్నీ ఉత్తమ గుణాలే. ఆయన మహోన్వతుడు, విశ్వానికి ప్రభువు. మంచి అంతా ఆయన చేతుల్లోనే ఉంది. ఆయన సర్వసమర్థుడు. ఆయనకు ఎవరూ సాటిలేరు. ఆయనకు ఎవరూ సరిసమానులు కారు. ఆయనకు సంతానం లేదు. ఆయన మహో వివేకవంతుడూను. (తైసీరురుప్రహోన్)

61 వాక్యం : ఆయన తన దయాగుణం వల్ల దాసుల అవిధీయత పట్ల ఆగ్రహించకుండా వారికి వ్యవధినిస్తూ ఓర్పు వహిస్తాడు. తాను దాసులకు ఇచ్చిన అనుగ్రహాలను వెంటనే లాకోడ్డు. వెంటనే విచారించడు. ఒకవేళ అవిధీయతకు పొల్చాడిన వెంటనే అల్లాహ్ విచారించడం ప్రారంభిస్తే భూమిపై ఒక్క ప్రాణి కూడా మిగిలి ఉండేది కాదు. పొపాలు సర్వసౌమ్యం అయితే మంచివారు శిక్షకు గురవుతారు. అయితే స్నానులకు తీర్పుదినం నాడు ప్రతిఫలం తప్పక లభిస్తుంది. (సహీహ్ బుఖారీ - హ.నె. 2118). ఆయన తన వివేకం వల్ల వ్యవధి ఇస్తూ పోతాడు. ఎటువంటి కారణాలు వారు చూపకూడదని, వారి తరువాతి తరాలలో వారి సంతానం విశ్వసిస్తారనీ.

వారు అల్లాహ్ పట్ల అన్యాయంగా ప్రవర్తించేవారు. వారి నోరు అనశ్యం పలికేది. వారి పర్యవసానం మహోహ్ గ్రంథా ఉంటుందని, వారికి మంచి జరుగుతుందని, ఉథయ లోకాల్మోసూ సాఫల్యం ప్రాప్తిస్తుందని మోసం చేసేది. నరకమే వారి పర్యవసానం. వారు నరకంలో అందరికంటే ముందు ప్రవేశించబడతారు.

64వ వాక్యం : ఇందులో ప్రవక్త (స) యొక్క గౌరవస్థానం పేరొన్నబడింది. నమ్మకాల్లో ధార్మిక ఆదేశాల్లో యూదులు, క్రైస్తవులు, నాస్తికులు, విగ్రహారాధకులు ఇంకా ఇతర మతాల వారి మధ్య ఉన్న అభిప్రాయ భేదాలను ప్రవక్త (స) స్పష్టంగా వివరించారు. దానివల్ల సత్యానత్యాలు బహిర్గతం అవుతాయి. ప్రజలు అనత్యానికి దూరంగా వుంటారు. (అహోసనుల్ బయాన్)

66 - 69వ వాక్యాలు : అల్లాహ్ ఒక్కడే ప్రభువని నిరూపించడం జరిగింది. అదేవిధంగా ఆయన ఉత్తమ సృష్టికర్త అనీ, వివేచనాపరుడని కూడా ప్రస్తావించడం జరిగింది. వీటన్నిటినీ రుజువు చేయడం జరిగింది. ఇలా

(75) అల్లాహో ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు. ఒకడు బానిస, తన యజమానికి లోబడి ఉన్నాడు. ఎటువంటి అధికారమూ లేనివాడు. ఇక రెండవ వాడు - అతనికి మేము మా తరపు నుండి మంచి ఉపాధిని ప్రసాదించాము. అతడు అందులో నుండి బహిరంగంగాను, రహస్యంగానూ ఖర్చుచేస్తాడు. చెప్పండి, వారిద్దరూ సమానులా? స్తోత్రం అల్లాహోకే. కాని చాలామంది గ్రహించరు.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَنْلُوْكًا لَا يَقِدِرُ عَلَى
شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ
مِنْهُ سَرَّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوْنَ طَأْكُمْ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿75﴾

ఆదేశించాడు : “మీ ఆహోరంలో మూడు పదార్థాలు ముఖ్యమైనవీ, రుచికరమైనవీను. పాలు, పళ్ళరసం, తేనె ఇవి మీకండరికీ తెలుసు. ఇవి మీకు రుచికరమైన ఆహోరంగా పోషణగా నివారణగా ఉపయోగపడుతున్నాయి.

(1) బాల్యం నుండి ముసలితనం వరకు అందరికి ఇష్టమైన ఆహోరం, పాలు. కాని ఆ పాలు ఎక్కడ నుండి ఎలా పస్తాయో ఎప్పుడు పస్తాయో ఎప్పుడైనా గమనించారా? గమనిస్తే గుణపారం నేర్చుకోవడానికి ఇదే చాలు. పేడలాంటి మలినం తయారయ్యే శరీరంలోనే పాలు తయారపుతాయి. ఇది మీకు అన్ని విధాలా ఆరోగ్యకరమైనది. ఆ శరీరంలో ఇంకో ద్రవ పదార్థం రక్తం ఉంటుంది. ఒకే శరీరంలో మలమూత్రాలు, రక్తం, పాలు తయారపుతాయి. ఇంత వింతైన పరిశ్రమను నడుపుతున్న ఆ వివేకవంతుడు ఎవరు? అనేక మార్గాల ద్వారా మీకు వనరులు ప్రసాదిస్తున్న ఆ కారుణ్యమూర్తి ఎవరు? ఆ సర్వసృష్టికర్త, ప్రభువు, కారుణ్యమూర్తి లేకుండా ఇవన్నీ సంభవమా?

(2) ఘలాల్లో అనేక రకాల పళ్ళరసం తయారపుతుంది. వాటిని మీరు అనేక విధాలుగా ఉపయోగిస్తారు. ఉదా : ఖర్జురం, ద్రాక్ష వాటి రసం ద్వారా మత్తు పానీయాలు తయారపుతాయి. ఇంకా రుచికరమైన, ధర్మసమ్మతమైన వంటకాలు కూడా తయారుచేస్తారు. అయితే ఈ పళ్ళు ఎలా ఉండుతాయి. వాటిలో ప్రతి ఒక్కటి పుష్టికరమైనదిగా, తియ్యగా ఉంటుంది. కాని ఇది ఎలా తయారపుతుందో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? అదీ మట్టిలో. ఆ మట్టే ఒక్క రవ్వ మీ నోటిలో పడితే భరించలేరు. మీరు ఎండిన టెంకాయలను మట్టిలో విసిరేస్తారు. ఆ మట్టే ఆ టెంకాయ నుండి ఘలాలను ఇస్తుంది. ఎవరి ఆజ్ఞావల్ల ఆ మట్టి ఘలసంపదను మీకు ప్రసాదిస్తుంది? అవి ఎంతో రుచికరమైనవిగా, సువాసనలతో, పుష్టికరంగాను ఉంటాయి!

(3) తేనె తుట్టెలను చూడండి. ఇవన్నీ మీ కోసం రాత్రి, పగలు తేనె తయారు చేసే ప్యాక్టరీలు. మీరు అనేక పూలను పళ్ళను చేర్చి ఒక్క చుక్క తేనె తయారుచేద్దామనుకున్నా చేయలేరు. కాని ఒక చిన్న తేనెటిగీ చేసి చూపిస్తుంది. క్రమిక్కణ, శ్రమ, నిలకడ, సామూహికంగా నిరంతర క్షాపి చేస్తూ ఉంటుంది. దాని ప్రతి కడలిక మనల్ని ఆశ్చర్యచిత్తమ్మి చేస్తుంది. ఖుర్జెన్ వాక్యాలను గమనించండి - ఏ విధంగా దాని గురించి ప్రస్తావించిందో ఇదంతా అనేక పర్మాలతో కూడి ఉంది. దానికి నిర్దేశించిన మార్గాలను అవలంబిస్తూ పోతుంది. వాటిని తప్పడం ఎంతమాత్రం జరుగదు. దైవాజ్ఞాబధ్యలై పనిచేస్తూ పోతుంది. అందులో ప్రతి వ్యక్తి దైవాదేశాలకు బధ్యలై తన బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నారు. దానిని తిరస్కరించడం అనేది ఉండడు. ఇక్కడ తేనె గురించి ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించబడింది. ఎందుకంటే ఇది అందరికీ తెలిసిందే. ఇంకా వైద్యులు దీన్ని వ్యాధినివారణ మందుల్లో ఉపయోగిస్తారు. ఇంకా ఇది పొషికాహం కూడా. వహీ అంటే రహస్య సూచన అని అర్థం. దానిద్వారా సృష్టితాలకు ఆదేశాలివ్వబడుతోంది. ఒక చిన్న ప్రాణిపై ఇంతపెద్ద కార్యభారాన్ని మోపిన ఆ సృష్టికర్త ఎంత గొప్పవాడో, ఎంత వివేకవంతుడో అర్థమాత్రంది. ఇది వింతల్లో మహావింత. (తర్వుమానుల్ ఖుర్జెన్).

(76) అల్లాహ్ మరొక ఉదాహరణను ఇస్తున్నాడు. ఇద్దరు వ్యక్తులున్నారు. ఒకడు మూగవాడు, చెవిటివాడు, ఏ పనీ చేయలేదు. తన యజమానికి భారమై కూర్చున్నాడు. ఆయన అతన్ని ఎక్కడికి పంపినా అతనివల్ల మంచిపని ఏదీ జరుగదు. ఇక రెండో మనిషి - అతడు న్యాయం చెయ్యండి అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. స్వయంగా సన్మార్గంపై స్థిరంగా ఉన్నాడు. చెప్పండి, వారిద్దరూ సమానులా?

(77) భూమిలోను, ఆకాశాలలోను దాగివున్న వాస్తవాల జ్ఞానం అల్లాహ్ కు మాత్రమే కలదు. ప్రతయం సంభవించటానికి ఎంతోసేపు పట్టదు. కేవలం రెప్పపాటు కాలం తప్ప లేదా దానికంటే కూడా తక్కువే. యదార్థానికి అల్లాహ్ అన్నీ చేయగలవాడు. (78) అల్లాహ్ మిమ్మల్ని మీ మాతృగర్భాల నుండి మీరు ఏమీ ఎరుగని స్థితిలో ఉండగా బయటికి తీశాడు. ఆయన మీకు చెపులు ఇచ్చాడు. కళ్ళు ఇచ్చాడు. ఆలోచించే మనస్సు ఇచ్చాడు. మీరు కృతజ్ఞులు కావాలని.

(79) గగనంలో భద్రంగా విహరించే పక్కలను వారు ఎన్నడూ చూడలేదా? అల్లాహ్ తప్ప వాటిని క్రింద పడకుండా నిలిపి ఉంచినదెవరు? విశ్వాసులకు ఇందులో చాలా నిదర్శనాలున్నాయి. (80) అల్లాహ్ మీ కోసం మీ గృహాలను శాంతినీ, విశ్రాంతినీ ఇచ్చే స్థలాలుగా తీర్చిదిద్దాడు. పశువుల చర్యాలతో ఆయన మీకోసం ఇళ్ళను చేశాడు. మీరు ప్రయాణంలో ఉన్నప్పుడు, బసచేసినపుడు అవి మీకు తేలికగా ఉంటాయి. వశవుల మృదు రోమాలతోనూ, ఉన్నితోనూ, వెంట్యుకలతోనూ మీ కోసం ధరించే వస్తువులనూ, వాడుకొనే వస్తువులను, ఎన్నిటినో సృష్టించాడు. అవి జీవితకాలం అంతా మీకు ఉపయోగపడతాయి.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَهُ لَا آيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ طَهْلٌ يَسْتَوِيْ هُوَ لَا وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ لَا وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿76﴾

وَإِنَّهُ غَيْبُ السَّمْوَاتِ وَالْأَرْضِ طَ وَمَا آمَرْ السَّاعَةَ إِلَّا كَلَمْحُ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ طَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿77﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهِتُكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿78﴾

أَلَمْ يَرُوا إِلَيِّ الظَّلَّيْرِ مُسَخَّرِتٍ فِي جَوَّ السَّمَاءِ طَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ طَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَتٍ لِّقَوْمٍ يُلْيُّ مِنُونَ ﴿79﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخْفُّهُمَا يَوْمَ ظَعْنَكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ طَ وَمَنْ آصَوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَيْ حِينٍ ﴿80﴾

(81) అయిన తన సృష్టితాల ద్వారా మీకోసం నీడను ఏర్పాటు చేశాడు. పర్వతాలలో మీకోసం ఆశ్రయ స్థలాలను నిర్మించాడు. మిమ్మల్ని వేడిమి నుంచి కాపాడే దుస్తులను, యుద్ధంలో మిమ్మల్ని రక్షించే కవచాలను మీకు ప్రసాదించాడు. ఈ విధంగా ఆయిన తన అనుగ్రహాలను మీకు పూర్తిగా ప్రసాదిస్తాడు. మీరు విధేయులవ్వాలని.

(82) ఇక, ఒకవేళ వారు విముఖులైతే ప్రవక్త! సత్య సందేశాన్ని స్పష్టంగా అందచెయ్యడమే నీ బాధ్యత.

(83) వారు అల్లాహు అనుగ్రహాలను గుర్తిస్తున్నారు. అయినా వాటిని తిరస్కరిస్తున్నారు. అయితే వారిలో చాలామంది మేలును మరచినవారే. (84) ఆ రోజు మేము ప్రతి జాతి నుండి ఒక సాక్షిని నిలబెడతాము. అవిశ్వాసులకు వాదించే అవకాశం ఇవ్వబడదు.

పశ్చాత్తాపవడండి అని కూడా వారితో అనబడదు.

(85) దుర్మార్గులు శిక్షను చూసిన తర్వాత వారి శిక్షను తగ్గించడం గానీ, వ్యవధి ఇవ్వడంగానీ, జరుగదు.

(86) సాటి కల్పించిన వారు తాము అల్లాహుకు భాగస్వాములుగా నిలబెట్టిన వారిని చూసి ఇలా అంటారు : “ప్రభు! మేము నిన్న పదటి వేడుకుంటూ ఉండిన భాగస్వాములు వీరే.” అప్పుడు ఆ కల్పించిన దేవుళ్ళు “మీరు అసత్యం పలుకుతున్నారు” అని స్పష్టంగా సమాధానం ఇస్తారు.

(87) ఆ రోజు మీరంతా అల్లాహూ ముందు వినములొతారు. వారు ప్రపంచంలో చేస్తూ ఉండిన కల్పనలన్నీ వారి నుంచి మటుమాయమౌతాయి.

(88) అవిశ్వాసుల మార్గం అవలంబించి, ఇతరులను అల్లాహూ మార్గం నుండి నిరోధించిన వారికి మేము శిక్ష మీద శిక్ష విధిస్తాము. వారు ప్రపంచంలో రేపిన కల్లోలానికి ఘలితంగా.

وَاللّهُ جَعَلَ لَكُمْ هِمَّا خَلَقَ ظِلَّلًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَايَا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
تَقِيَّكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَّكُمْ بَاسِكُمْ
كَذِلِكَ يُتَمَّ نِعْمَةَ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْلِمُونَ ﴿81﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكُمُ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿82﴾
يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَآكْثُرُهُمُ الْكُفَّارُ ﴿83﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا
يُؤْكَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿84﴾
وَإِذَا رَأَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُجَفَّ
عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنَظَّرُونَ ﴿85﴾

وَإِذَا رَأَ الَّذِينَ آشَرُكُوا شُرَكَاءً لِهِمْ قَالُوا رَبَّنَا
هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَوَافِرُنَا نَدْعُوكَ مِنْ دُونِكَ
فَالْقُوَّا إِلَيْهِمُ الْقَوْلِ إِنَّكُمْ لَكَذِبُونَ ﴿86﴾
وَالْقُوَّا إِلَى اللّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمُ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿87﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّلُوا عَنْ سَبِيلِ اللّهِ
زِدْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
يُفْسِدُونَ ﴿88﴾

(89) మేము ప్రతి సంఘం నుండి ఒక సాక్షిని నిలజెట్టే రోజుగురించి, ప్రవక్తా! వారిని హెచ్చరించు. ఆ సాక్షి తన జాతికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యమిస్తాడు. వారికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యమిష్వదానికి మేము నిన్ను తీసుకొని వస్తాము. మేము ఈ గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేశాము. అది ప్రతి విషయాన్ని స్పష్టంగా వివరిస్తుంది. ఇంకా విశ్వాసులకు ఇందులో మార్గదర్శనం, కారుణ్యం శుభవార్తలు ఉన్నాయి.

(90) న్యాయం చెయ్యండి అని, ఉపకారం చెయ్యండి అని బంధువుల హక్కులు నెరవేర్చండి అనీ అల్లాహ్ ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు. చెడునూ, అశ్లీలాన్నీ, అన్యాయాన్నీ మితిమీరి ప్రవర్తించడాన్నీ నిషేధిస్తున్నాడు. మీరు గుణపారం నేర్చుకోవాలని ఆయన మీకు హితబోధచేస్తున్నాడు.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هُؤُلَاءِ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَئِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿89﴾

18

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ إِعْظُمُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿90﴾

79 - 90 వాక్యాల వివరణ :

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో అల్లాహ్ అవిశ్వాసుల, విగ్రహాధకుల అవివేకాన్ని గురించి ప్రస్తావించాడు. వారు భూమ్యకాశాలను సృష్టించిన అల్లాహ్ను వదలి ప్రాణం లేని విగ్రహాలను, వృక్షాలను ఫూజిస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో రెండు ఉండాహారణల ద్వారా అల్లాహ్కు సాటి కల్పించడం మహోపము, అపరాధము అని, ఇతరులు ప్రాణం లేనివారని, బలహీనులని, చలనం లేనివారని స్పష్టం చేశాడు.

మొదటి ఉండాహారణ : ఎల్లప్పుడూ పేదల, అనాధల సేవచేసే ధనవంతుడు, పేదవాడు - ఇద్దరూ ఏనాటికీ ఒకటి కాలేరు. అలాంటప్పుడు దేవుడు, దానుడు ఎలా సమానం కాగలరు. అల్లాహ్కు ప్రాణంలేని మూర్తులు ఎలా సాటి కాగలరు?

రెండవ ఉండాహారణ : ఏమీ మాట్లాడలేని మూగవాడు, మాట్లాడేవాడు - ఇద్దరూ ఏనాటికీ సమానం కాలేరు. అదేవిధంగా అల్లాహ్ మరియు ప్రాణం లేని మూర్తులు సమానం కాలేరు. ప్రాణంలేని విగ్రహాలు ఏమీ మాట్లాడలేవు. ఏమీ చేయలేవు.

కాని అల్లాహ్ మాట్లాడగలడు. ఖుర్జాన్ అల్లాహ్ వాక్య ధర్మసుమృతంగా సంపాదించమని, ధర్మవిరుద్ధంగా సంపాదించకూడదని ఆదేశించాడు. ఏకత్వాన్ని అవలంబించమని, సాటి కల్పించడానికి దూరంగా ఉండమని వారించాడు. తల్లిదంప్రుల సేవచేయమని, వారికి విధేయులై ఉండమని అవిధేయతకు పాల్పడకూడదని ఆదేశించాడు. విగ్రహాలు ఆదేశించనూ లేవు. వారించనూ లేవు. అందువల్ల అల్లాహ్ను ఆరాధించటమే సరిద్దైనది. అల్లాహ్ను వదలి ఇతరులను ఆరాధించుట మహోపము.

75వ వాక్యం : తన యజమాని అనుజ్జలేనిదే ఏమీ చేయలేని బానిస, స్వతంత్ర వ్యక్తి సమానులు కాలేరు. స్వతంత్ర వ్యక్తి తన ధనాన్ని ఖర్చు పెట్టగలడు. తన ఇప్పటి వచ్చినట్లు చేయగలడు. వారిద్దరూ మానవులైనందువల్ల

సమానులే. కాని ఇద్దరి పరిస్థితులు వేరు. అలాంటప్పుడు ఒక సృష్టికర్త, దాసుడు, రాతివిగ్రహోలు ఎలా సమానం కాగలరు?

వాస్తవమేమిటంటే, స్తోత్రాలన్నీ అల్లాహో కొరకే. ఎందుకంటే అనుగ్రహోలన్నీ ఆయన ప్రసాదించినవే. రాతి విగ్రహోలు స్తోత్రాలకు అర్థాలు ఎలా కాగలవు? కాని చాలామంది ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకోరు. రెండవ ఉదాహరణ ద్వారా అల్లాహోకూ - విగ్రహోలకు గల వ్యుత్యాసాన్ని విపరించడం జరిగింది. అల్లాహో విశ్వాసికి సృష్టికర్త. మరి ఈ విగ్రహోలు ఆయనకు ఎలా సమానం కాగలవు? విగ్రహోలను విగ్రహోరాధకుడు మోస్తూ తిరుగుతాడు. అవి అతనికి భారం అయి ఉన్నాయి. అవి అతనికి లాభాన్ని గానీ, నష్టాన్నిగానీ చేకూర్చలేవు. (త్రైసీరురురహ్మాన్)

77వ వాక్యం : ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారని అబూ హారైరా (రజి) ఉల్లేఖిస్తున్నారు : “ఇద్దరు వ్యక్తులు బట్టల విషయంలో క్రయవిక్రయాలు చేస్తూనే ఉంటారు. అంతలోనే ప్రశ్నయం వచ్చేస్తుంది. ఒక వ్యక్తి ఒంట పాలు తీసుకొని వెళ్ళంటాడు. అతను ఆ పాలు త్రాగకముందే ప్రశ్నయం వచ్చేస్తుంది. ఇంకో వ్యక్తి తన నీళ్ళ కుండలో నీళ్ళు నింపి త్రాగకముందే ప్రశ్నయం వచ్చేస్తుంది. ఇంకో వ్యక్తి అన్నం ముద్దను ఎత్తి దాన్ని నోట్లో వేయకముందే ప్రశ్నయం వచ్చేస్తుంది.” (సహీహ్ బుఫారీ - హ.నెం. 6025)

78వ వాక్యం : ‘లా తాలమూన షయ్యాలన్’ అంటే అల్లాహో మిమ్మల్చి మీ తల్లుల గర్జాల నుండి తీసినపుడు మీకు మంచీ చెడు, లాభం, నష్టం ఏమీ తెలియదు. చెవులతో శబ్దాలు వినాలని, ఆయన మీకు చెవులను ప్రసాదించాడు. కశ్యు ప్రసాదించాడు, వాటిద్వారా చూడాలని. బుధీబలాన్నీ ప్రసాదించాడు - పరికించాలనీ, లాభసష్టాలను గుర్తించాలనీ, మానవుడు పెరిగేకొంద్రి వాటి సమర్థత కూడా పెరుగుతుంది. ఈ విధంగా మానవుడు యుక్త వయస్సుకు చేరుకునేసరికి శారీరక శక్తులన్నీ కూడా పటిష్టంగా తయారపుతాయి. పరిపక్కం అవుతాయి.

అల్లాహో ప్రసాదించిన శక్తులు, యుక్తులు ఆయన ఆజ్ఞాపాలన కొరకు ఉపయోగించి ఆయన్ను సంతోషపర్చాలి. వాటిద్వారా ఆయన్ని ప్రార్థించాలి, విధేయత చూపాలి. ఇవే ఆయన అనుగ్రహోలకు ఆచరణాత్మకమైన కృతజ్ఞతలు. హదీసులో ఇలా ఉంది : “నా దాసుడు వేటి ద్వారా నా సామీప్యాన్ని కోరుకుంటాడో వాటిలో అన్నటికంబే గొప్పవి నేను అతనిపై విధించిన విధులు (ఘరాయెట్). ఇంకా అదనపు ప్రార్థన (నఫిల్) ద్వారా కూడా దాసుడు నా సామీప్యం పొందటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. చివరికి నేను అతన్ని ప్రేమించసాగుతాను. నేను అతని చెవినైపోతాను, దాంతో అతను వింటాడు, నేను అతని కన్న అయిపోతాను దాంతో అతను చూస్తాడు. చేయ అయిపోతాను దాంతో అతను పనిచేస్తాడు, అతని కాలునై పోతాను దాంతో అతను నడుస్తాడు. ఒకవేళ అతను నన్ను అడిగితే నేను అతనికి ప్రసాదిస్తాను. అతను దేన్నుండైనా నన్ను శరణుకోరితే నేనతనికి నా శరణు ప్రసాదిస్తాను.” (సహీహ్ బుఫారీ - హ.నెం. 6021)

ఈ హదీసు గురించి కొందరు తప్పుడు భావాలు కల్పించుకొని శేలియాలకు దైవత్వపు లక్ష్మణాలు, అధికారాలు ఉన్నాయని భావిస్తారు. హదీసు వివరణ ఏమిటంటే దాసుడు నిర్వులమైన మనస్సుతో అల్లాహోను ప్రార్థిస్తే, విధేయత చూపితే అప్పుడు అతని ప్రతి పని అల్లాహో ప్రీతి కొరకు అవుతుంది. అతను అల్లాహో ఆదేశించిన వాటినే వింటాడు. అల్లాహో ఆదేశించిన వాటినే చూస్తాడు. ఏ పనిచేసినా ధర్షసమ్మతమైన వాటినే ఎంచుకుంటాడు. అల్లాహో ప్రసాదించిన శక్తియుక్తులను దైవ విధేయతలోనే ఖర్చు చేస్తాడు. అవిధేయతకు పాల్పడడు. (అహోసనుల్ బయాన్)

82వ వాక్యం : వారికి తన అనుగ్రహోలను గుర్తుచేసినపుటికీ, వాస్తవాన్ని స్పష్టపరచనిపుటికీ ఇస్లాంను వ్యతిరేకిస్తూనే ఉన్నారు. మీరు మీ బాధ్యతను నిర్వర్తించారు. ఇప్పుడు వారి నుండి ఎలాంటి ఫిర్యాదు స్వికరించబడదు.

83వ వాక్యం : అనుగ్రహోలకు, వరప్రసాదాలకు సృష్టికర్త అల్లాహోయేనని మక్కా అవిశ్వాసులు ఒప్పుకునేవారు. కాని ఇవన్నీ మా ఆరాధ్య దైవాల సిఫారసు వల్ల లభించాయని అనేవారు. ఈ విధంగా వారిలో చాలామంది దైవానుగ్రహోలను తిరస్కరిస్తూ అవిశ్వాసానికి పాల్పడుచున్నారు. (త్రైసీరురురహ్మాన్)

(91) మీరు అల్లాహోతో ఏదైనా వాగ్గానం చేసివుంటే ఆ వాగ్గానాన్ని నెరవేర్జుండి. అల్లాహో సాక్షిగా చేసిన ప్రమాణాలను దృఢపరిచిన తరువాత భంగపరచ కండి. అల్లాహోకు మీ పనులన్నీ తెలుసు.

(92) తాను త్రమతో నూలు వడకి, తరువాత తానే దాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేసిన ట్రై మాదిరిగా అయిపోకండి. మీరు మీ ప్రమాణాలను మీ వ్యవహారాల్లో పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి పనిముట్టుగా చేసుకుంటున్నారు. ఒక జాతి ఇంకో జాతికంటే అధికంగా లాభాలు పొందటానికి. వాస్తవానికి అల్లాహో ఈ ప్రమాణాల ద్వారా మిమ్మల్ని పరీక్షకు గురిచేస్తున్నాడు. ఆయన తప్పకుండా ప్రతయదినాన మీ సమస్త అభిప్రాయ బేధాల గురించి మీకు విశదికరిస్తాడు. (93) ఒకవేళ అల్లాహో ఇదే సంకల్పించి ఉంటే ఆయన మీ అందరినీ ఒకే సమాజంగా చేసి ఉండేవాడు. కాని ఆయన తాను కోరిన వారిని పక్కమార్గానికి గురిచేస్తాడు. తాను కోరిన వారికి రుజుమార్గం చూపుతాడు. మీరు చేస్తూ ఉన్న వాటిని గురించి తప్పకుండా మిమ్మల్ని ప్రశ్నించడం జరుగుతుంది.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿91﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آئِمَّاتَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَبُ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوُكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيَبْيَسَنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿92﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴿93﴾

وَلَتُسْكِلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

89, 90 వాక్యాలు : నీపై ఈ గ్రంథాన్ని అవతరింపచేయడం జరిగిందని, ఇది దైవాదేశాలను వివరంగా బోధిస్తుందని, ఇంకా ఇది ముస్లింల కొరకు మార్గదర్శకం, కారుణ్య శుభవార్త అనియు పేర్కొనబడింది. ఎందుకంటే ఇది వారిని సాఫల్యమార్గాన నడిపిస్తుంది. దుష్టకార్యాలకు దూరంగా ఉంచుతుంది. ఆ తరువాత ముస్లిముల నుద్దించి న్యాయంగా వ్యవహరించడని, మంచి చరిత్ర కలిగియుండమని, బంధువులతో సహకరించమని, అశ్లీలతకు దూరంగా ఉండమని, అన్నిరకాల చెడులకు దూరంగా ఉండమని, దుర్మార్గాలకు అత్యాచారాలకు దూరంగా ఉండమని హితబోధ చేయబడింది.

ముస్లిములగా మారిన వారికి ఇప్పుడు నమ్మకాలకు బదులు ఆచరణలు అగ్ని పరీక్షగా తయారయ్యాయి. ఈ కారణంగానే ఈ వాక్యంలో ఆచరణత్వక్కమైన జీవితపు ప్రధానాంశాలను పేర్కొనడం జరిగింది. న్యాయం, ధర్మం సత్కార్యాలన్నింటికీ మూలం వంటిది. ఏ వ్యక్తిలో ఈ గుణం ఉంటుందో ఆతడు పుణ్యత్వుడుగా పరిగణింపబడతాడు. ఇహోసాన్ అంటే ఉపకారం, మేలు అని అర్థం. ఏమి మాట్లాడినా మంచిగా మాట్లాడాలి. మన బంధువులు మన ఉపకారానికి అందరికంటే ఎక్కువగా అర్పులు. అన్నిరకాల పాపకార్యాలకు దూరంగా ఉండమని ఆదేశించబడింది. ఉదాహరణకు వ్యభిచారం, అబధ్యం, అభాండాలు వేయడం, హాద్దు మీరి ప్రపర్తించడం - అది ఏ విధంగానైనా సరే.

ఇలాంటి గౌప్య గుణాలు తెచ్చిన గ్రంథం, ఇలా జీవితాలను తీర్చిదిద్దే గ్రంథం మార్గదర్శకం, కారుణ్యం, శుభవార్త కాక మరేమవుతుంది? (తర్వుమానుల్ ఖుర్జాన్)

(94) మీరు మీ ప్రమాణాలను పరస్పరం మోసగించడానికి సాధనాలుగా ఉపయోగించకండి. అలా చేస్తే స్థిరపడిన పాదాలు తరువాత చలిస్తాయేమో. మీరు అల్లాహ్ మార్గం నుండి ప్రజలను నిరోధించిన అపరాధానికి దుష్టులితాలను చూస్తారేమో. శిక్షను అనుభవిస్తారేమో! (95) మీరు అల్లాహ్ కు చేసిన వాగ్దానాల్ని స్వల్ప లాభాలకు అమ్మివేయకండి. అల్లాహ్ వద్ద ఉన్నదే మీకు అధికంగా మేలు కలిగిన్నంది. మీరు గనక తెలుసుకుంటే. (96) మీ దగ్గరున్నదంతా ఖర్చు అయిపోయేదే. అల్లాహ్ వద్ద ఉన్నదే అసలు మిగిలి ఉండేది. సహనంతో వ్యవహరించే వారికి మేము వారి ప్రతిఫలాన్ని వారి ఉత్తమ కార్యాలకు అనుగుణంగా తప్పకుండా ప్రసాదిస్తాము.

(97) పురుషుడైనా, ట్రై అయినా సత్కార్యాలు చేస్తే విశ్వాసి అయిన పక్కంలో మేము అతనికి ప్రపంచంలో పరిశుద్ధ జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తాము. ఇటువంటి వారికి వారి ఉత్తమ కార్యాలకు అనుగుణంగా ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదిస్తాము. (98) మీరు ఖుర్జాన్ పరసం ప్రారంభించినపుడు శాపగ్రస్తుడైన వైతాను బారి నుండి అల్లాహ్ శరణు వేడుకోండి. (99) విశ్వసించి తమ ప్రభువును నమ్మికున్న వారిపై వాడి అధికారం చెల్లడు. (100) వాడిని తమ సంరక్షకుడిగా చేసుకొని వాడి మోసానికి గురిఅయి సాటి కల్పించే వారిపైనే వాడి అధికారం సాగుతుంది.

(101) మేము ఒక వాక్యం స్థానంలో మరొక వాక్యాన్ని అవతరింపజేసినపుడు, అవతరింపజేస్తున్న దాని గురించి అల్లాహ్ కు బాగా తెలుసు. “నీవు స్వయంగా ఖుర్జాన్నను కల్పిస్తున్నావు” అని వారంటున్నారు. అయితే యదార్థం ఏమిటో చాలామందికి తెలియదు.

وَلَا تَتَخَذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَنِّلْ
قَدْمُكُمْ بَعْدَ ثُبُوْتِهَا وَتَذُوْقُوا السُّوءَ إِمَّا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿94﴾

وَلَا تَشَرُّوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَّنَا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ
اللَّهِ هُوَحِيرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿95﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْقُدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجِزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرُهُمْ بِإِحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿96﴾

مَنْ عَمَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُثْنَى وَهُوَمُؤْمِنٌ
فَلَنُحِيَنَّهُ حَيْوَةً طَيِّبَةً وَلَنَجِزِيَنَّهُمْ أَجْرُهُمْ
بِإِحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿97﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ

الرَّجِيمِ ﴿98﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى
رَقِيمٍ يَتَوَكَّلُونَ ﴿99﴾

إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَُّهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿100﴾

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةً «وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ
قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿101﴾

(102) వారితో ఇలా పలుకు : “దీన్ని పరిశుద్ధాత్మ ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నా ప్రభువు తరఫు నుండి క్రమక్రమంగా అవతరింపజేశాడు. విశ్వాసుల విశ్వాసాన్ని పటిష్టం చేసేందుకు. జీవితానికి సంబంధించిన వ్యవహారాల్లో విధేయులకు సరిదైన మార్గం చూపేందుకూ, ముస్లింల కొరకు సాఫల్యం, శుభవార్తలు ఉన్నాయి. (103) ఇతన్ని ఒక వ్యక్తి నేర్పుతున్నాడు అని వారు నిన్ను గురించి అంటున్న విషయం మాకు తెలుసు. వాస్తవానికి వారు సూచిస్తున్న మనిషి మాటల్లాడే భాష అన్యదేశపు భాష. మరి ఇది స్పష్టమైన అరబీ భాష. (104) నిశ్చయంగా అల్లాహ్ వాక్యాలను విశ్వసించని వారికి అల్లాహ్ ఎన్నడూ సన్నార్గం చూపడు. ఇంకా వారికి వ్యధాభరితమైన శిక్ష ఉంది. (105) అల్లాహ్ వాక్యాలను విశ్వసించని వారే అసత్యాలను కల్పిస్తున్నారు. అసలు వీరే అసత్యవాదులు.

(106) ఎవరైనా విశ్వసించిన తరువాత బలవంతంవల్ల అవిశ్వాసిగా మారినా, అతని హృదయం మాత్రం విశ్వాసం కలిగవుంటే అది వేరే విషయం. కానీ ఎవరైనా మనస్సుల్లిగా అవిశ్వాసానికి పాల్పడితే ఇలాంటి వారిపై అల్లాహ్ ఆగ్రహం పడుతుంది. వారికొరకు మహా ఘోరమైన శిక్ష ఉంది.

(107) ఎందుకంటే వారు పరలోకానికి బదులుగా ప్రాపంచిక జీవితాన్ని ఇష్టపడ్డారు. నిస్పందేహంగా అల్లాహ్ కృతఫున్నలకు రుజుమార్గం ప్రసాదించడు. (108) వారి హృదయాలకు, వారి చెవులకూ, వారి కళ్ళకూ, అల్లాహ్ సీలు వేశాడు. వారే అత్రధలో మనిగి ఉన్నవారు.

(109) ఏమాత్రం సందేహం లేదు. వారే పరలోకంలో నష్టానికి గురిఅయ్యవారు.

قُلْ نَّزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُشَرِّيْتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿102﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيْنَ وَهَذَا لِسَانٌ

عَرَبِيٌّ مُبِيْنٌ ﴿103﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِأَيْتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيْهُمْ
الَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿104﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِأَيْتِ
الَّهِ وَأُولَئِكُ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿105﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
وَقُلْبُهُ مُطْبَعٌ بِالْإِيمَانِ وَلِكُنْ مَنْ شَرَحَ

بِالْكُفْرِ صَدَرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿106﴾

ذُلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى

الْآخِرَةِ لَا وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكُفَّارِيْنَ ﴿107﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَهُمْ

وَأَبْصَارُهُمْ وَأُولَئِكُ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿108﴾

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿109﴾

(110) అత్యాచారాలు, బాధలు భరించిన తరువాత వలసపోయినవారు, (దైవమార్గంలో) పోరాడినవారు, సహనంతో వ్యవహరించిన వారు, నీ ప్రభువు వారి కొరకు నిస్సందేహంగా క్షమించేవాడుగా, కరుణించేవాడుగా ఉంటాడు.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَا جَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنُوا
ثُمَّ جَهَدُوا وَصَبَرُوا لَإِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿110﴾

14
10

91 - 110 వాక్యాల వివరణ :

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో అల్లాహుకు సాటి కల్పించటం ఎంత నీచకార్యమో తెలియజేయబడింది. దీనివల్ల నమ్మకాలు, సత్కార్యాలు వ్యధా అవుతాయి. దీనివల్ల అనేక రుగ్గుతలకు గురికావడం జరుగుతుంది. మనోకాంక్షలకు, షైతాన్ అనుసరణకు గురయినా నరకానికి అర్థాలవుతారు. ఇప్పుడు ఈ వాక్యాల్లో ఒక విశ్వాసియొక్క నమ్మకాలకు, సత్కార్యాలకు చాలా విలువ ఉంటుందని, ఎందుకంటే అతను సద్గుణాలు కలిగి ఉంటాడని ప్రస్తావించబడింది. అల్లాహు విశ్వాసులకూ పరిశుద్ధ జీవితాన్నే ప్రసాదిస్తాడు.

సత్కార్యాలకు గొప్ప ప్రతిఫలం :

91వ వాక్యం : అంటే, వాగ్గాన పాలనకు ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఉంది. కాబట్టి వాగ్గానాన్ని పూర్తిచేయండి. ప్రమాణాలపట్ల గౌరవభావం కలిగి ఉండండి. (2:24). సాధ్యమైనంతవరకూ ప్రమాణాలు చేయకండి. ఒకవేళ ప్రమాణం చేస్తే దాన్ని పూర్తి చేయండి. ఎన్నటికీ ప్రమాణ భంగానికి పాల్పడకండి. ఒకవేళ పాపకార్యాలకై ప్రమాణం చేస్తే దాన్ని భంగం చేసివేయండి. దాన్ని భంగపరచి దాని పరిహారం చెల్లించివేయండి. మహాప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారు : “ఒక విషయంపై నేను ప్రమాణం చేసి ఉండి ఇంకో విషయం నాకు చాలా మంచిదని అనిపిస్తే ‘ఇన్ ఫాఅల్లాహు’ నేను చాలా మంచిదని అనిపించిన దాన్ని ఆచరిస్తాను. ఇంకా ప్రమాణం చేసినందుకు పరిహారం చెల్లిస్తాను.” (సహీద్ బుఖారీ - హ.నె. 6133)

92వ వాక్యం : మక్కాల్లో మతిస్థితిం లేని స్థితి ఉండేది. పగలంతా నూలు వడికి దారం తయారుచేసేది. సాయంత్రం దాన్ని త్రైంచివేసేది. వాగ్గానం భంగం చేసేవాడు కూడా ఇలాంటి వాడే.

బలహీన స్థితిలో కూడా వాగ్గాన భంగం చేయరాదు :

వాగ్గానాలను, ప్రమాణాలను, మోసాలకు, కుట్టలకు ఉపయోగించరాదని తాకీదు చేయబడింది. అధిక సంఖ్యాకులు అల్లు సంఖ్యాకులతో వాగ్గానాలు చేయడం, తరువాత అవకాశం చూసి వారిపై దాడి చేయడం వంటివి. ఇప్పుడ్నీ దైవ పరీక్ష రూపాలే అని బోధించబడింది. ప్రతి వ్యక్తికి తీర్చుదినం నాడు మంచీ, చెడు ఘలితాలు తప్పకుండా లభిస్తాయని, ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదని తెలియజేయబడింది.

94వ వాక్యం : మోసగించడానికి అసత్య ప్రమాణాలు చేయరాదని చెప్పబడింది. ఇది రుజుమార్గం పొందిన తరువాత మార్గాప్రప్తతత్తు గురికావడం వంటిది. అసత్య ప్రమాణాలు మనిషిని దైవమార్గానికి దూరం చేస్తాయి. ఒక ముస్లిం ఇలాచేస్తే ముస్లిమేతరులు చూసి ఇస్లాంను తప్పగా భావించుకుంటారు. ఇస్లాం స్నేహితిం చడానికి సిద్ధం కారు. అంటే ఇది ఇస్లాం స్నేహితిం చకుండా జనులను వారించడమే అవుతుంది. ఇటువంటి వారికి కినిషైన శిక్ష ఉంది.

95వ వాక్యం : అసత్య ప్రమాణాల ద్వారా ప్రాపంచిక అల్లు లాభాలను ఆశించకండి. ఎందుకంటే అల్లాహు వద్ద ఉన్నది వీటన్నింటికంటే గొప్పది. అల్లాహును విశ్వసించి ఆయన అదేశాలకు కట్టబడి ఉండే వ్యక్తికి అల్లాహు వద్ద అతని కొరకు ఎన్నడూ నశించని ప్రతిఫలం ఉంది.

(111) ప్రతి ప్రాణీ తనను తాను మాత్రమే రక్షించుకునే ప్రయత్నంలో మునిగి ఉండే రోజున, ప్రతి ఒక్కనికి తాను చేసిన దానికి పూర్తి ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ఎవరికి ఏమాత్రం అన్యాయం జరుగదు.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿111﴾

అంటే ఈ ప్రపంచమే తాత్కాలికమైనది. ప్రాపంచిక అనుగ్రహాలు, సుఖాలు అన్నీ తాత్కాలికమైనవే. అయితే అల్లాహు వద్ద శాశ్వతమైన ప్రతిఫలం ఉంది. అల్లాహు ప్రమాణం చేసి సహనం పాటించేవారికి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తానని, వారిని క్షమిస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. (అల్ ఘజ్లుల్ కపీర్)

97వ వాక్యం : పరిశుద్ధ జీవితం అంటే ప్రాపంచిక జీవితం. అంటే విశ్వాసికి సుగుణాల ద్వారా, విశ్వాసం ద్వారా, దైవభీతిద్వారా, సత్యార్థాల ద్వారా, దైవప్రార్థన ద్వారా లభించే పరిశుద్ధ జీవితం. అవిశ్వాసికి ఇది ప్రాప్తం కాదు. అవిశ్వాసి ఎల్లప్పుడూ అందోళనకు గురయి ఉంటాడు. “నా ధ్యానం పట్ల విముఖత చూపినవాడి బ్రతుకు దుర్భరమై పోతుంది.” (తాహో : 124) (అహోసనుల్ బయాన్)

98వ వాక్యం : ఖుర్జున్ అల్లాహు సత్యగ్రంథం. సత్యానికి, వాస్తవానికి ఒక శత్రువు తప్పకుండా ఉంచాడు. దాన్ని గురించి ప్రజల్లో అపోహాలు అనుమానాలు స్ఫురిస్తాడు. ఖుర్జున్ పరించినపుడు శపించబడిన పైత్రాన్ నుండి అల్లాహు శరణకోరు అని ప్రవక్త (స)ని అల్లాహు ఆదేశించడం జరిగింది. అందువల్ల సత్యార్థాలకు ముందు కూడా ఇలా చేయడం మంచిదని “శ్యాకాని” గారు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

99, 100వ వాక్యాలు : అల్లాహునే నమ్మికున్న విశ్వాసులు సత్యమార్గంలో వచ్చే కష్టాలను, ఆపదలను, హింసలను భరిస్తూ సహనం పాటిస్తారు. వారిపై పైత్రాను ఎటువంటి ప్రభావం చూపలేదు. వారు వాడి కోరికలను కాలరాస్తారు. వాడి కుటులను భగ్గున చేస్తారు. వాడి ప్రభావం కేవలం వాడిని అనుసరించే వారిపైనే. వాడిని అల్లాహుకు సాటి కల్పించేవారిపై, వాడిని పూజించేవారిపైనే పడుతుంది. (త్రైసీరురుహ్వాన్)

106వ వాక్యం : మక్కాల్ ముస్లిములు తీవ్ర హింసలకు గురవుతున్నపుడు అవతరించింది. ముఖ్యంగా ముస్లిముల్లో పేద, బలహీనవర్గాలు తీవ్రహింసలకు గురయ్యారు. వారిలో అమ్మార్ బిన్ యాసిర్ (రజి) ఒకరు. అతని కళ్ళముందే అతని తండ్రి చంపబడ్డారు. అభూ జహార్ అతని తల్లి మర్యాద భాగంలో బల్లెం పొడిచి పాత్య చేశాడు. అతన్ని కూడా భరించలేనంతగా హింసించారు. చివరికి భరించలేక అవిశ్వాసులు కోరే వచ్చాలు పలికారు. ఆ తరువాత అమ్మార్ బిన్ యాసిర్ (రజి) ఎదుస్తూ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చారు. జరిగినదంతా విస్మించుకున్నారు. “మిమ్మిల్ గురించి చెడుగా మాటల్డాడే వరకు, వారి విగ్రహాల గురించి గొప్పగా ప్రసంగించేవరకు వాళ్ళు నన్ను వదల్లేదు” అని అన్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) “నీ హృదయంలో ఏముంది?” అని అడిగారు. ‘నా హృదయం విశ్వాసును నిండి ఉంది’ అని ఆయన సమాధానమిచ్చారు. “ఇక ముందు కూడా నీ పట్ల వాళ్ళు అలా ప్రవర్తిస్తే అలాగే చెయ్యు” అని సలహా ఇచ్చారు. ఇది కేవలం అనుమతి మాత్రమే. తప్పనిసరి కాదు. సహాబాల్లో చాలా గొప్ప దైవభీతిపరులు ఉండేవారు. ప్రాణాలర్పించడానికి సిద్ధపడేవారుగానీ, అవిశ్వాస వచనం పలకడానికి సిద్ధపడేవారు కారు. ఖుబైన్ బిన్ షైద్ అన్నార్ (రజి) మొదలైనవారు. (త్రైసీరుల్ ఖుర్జున్)

(112) అల్లాహ్ ఒక ఊరికి సంబంధించిన ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు. ఆ ఊరు శాంతిభద్రతలతో జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉండేది. ప్రతి వైపు నుండి దానికి ఆహారం పుష్టులంగా చేరుతూ ఉండేది. అప్పుడిని అల్లాహ్ అనుగ్రహిలకు కృతఫ్యుత చూపడం ప్రారంభించింది. అప్పుడు అల్లాహ్ దాని పౌరులకు వారి అకృత్యాల రుచిని, ఆకలి, భయం రూపాల్లో చూపాడు. (113) వారివద్దకు వారి జాతినుండే ఒక ప్రవక్త వచ్చాడు. కాని వారు ఆయనను తిరస్కరించారు. చివరకు వారిని శిక్ష పట్టుకున్నది. ఎందుకంటే వారు దుర్యార్థులు. (114) ప్రజలారా! అల్లాహ్ మీకు ప్రసాదించిన ధర్మ సమృతవైనటువంటి, పరిశుద్ధవైనటువంటి ఆహారాన్ని తినండి. నిజంగా మీరు ఆయన్నే ఆరాధించేవారయితే. అల్లాహ్ కానుకలకు కృతజ్ఞత చూపండి. (115) అల్లాహ్ మీకు నిషిద్ధం చేసినవి ఇవి : సహజంగా మరణించిన పశువు, రక్తము, పందిమాంసము, అల్లాహ్ తప్ప ఇతరుల పేరు ఉచ్చరించబడిన పశువు. ఆయతే ఆకలి భరించలేక, గత్యంతరం లేని పరిస్థితిలో ఎవరైనా వాటిని తింటే అతడికి దైవశాసనాన్ని ఉల్లంఘించే ఉద్దేశం లేనట్టయితే, లేదా అవసరానికి మించి తినకుండా ఉన్నట్టయితే - నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ క్షమిస్తాడు. కరుణిస్తాడు. (116) ఈ వస్తువు ధర్మసమృతం అనీ, ఆ వస్తువు నిషిద్ధం అనీ మీ నాలుకలు పలికే అసత్యపు నిర్ణయాలను తీసుకొని అల్లాహ్కు అబద్ధం అంటగట్టకండి. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్కు అసత్యాన్ని అంటగట్టేవారు ఎంతమాత్రమూ సాఫల్యం పొందలేరు. (117) (వారికి లభించే) ప్రయోజనం బహుస్వల్పం. చివరకు వారికి వ్యధాభరితవైన శిక్ష ఉంది.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ أَمِنَةً مُطْبَعَةً
يَأْتِيهَا رِزْقٌ هَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرُتْ
بِإِنْعِمَّ اللَّهِ فَآذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
وَالْحُنْوَفِ إِمَّا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿112﴾
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَبُوهُ
فَآخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَلِيمُونَ ﴿113﴾
فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَّا طَيِّبَاتٍ
وَآشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا
تَعْبُدُونَ ﴿114﴾
إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمُيَتَّةَ وَالدَّمَ وَكَحْمَ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطَرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿115﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ الْسِّنَتُكُمُ الْكَذِبَ
هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿116﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿117﴾

(118) ఇంతకు ముందు మేము నీతో ప్రస్తుతించిన విషయములను యూదులకు నిపిడం చేశాము. వారికి అన్యాయం చేసింది మేము కాదు. వారే తమకు తాము అన్యాయం చేసుకున్నారు.

(119) అయితే అజ్ఞనం పల్ల పాపం చేసిన తరువాత పశ్చాత్తాపహండి తమ ప్రవర్తనను సంస్కరించుకున్న వారిని నీ ప్రభువు నిస్పందేహంగా వీటి తరువాత క్షమిస్తాడు, కనికరిస్తాడు. (120) యదార్థానికి ఇబ్రాహీమ్ తనకు తానే ఒక సంఘం. అల్లాహ్ యొక్క పరమ భక్తుడు. ఆయన యందే మనస్సు లగ్గుం చేసినవాడు. అతను ఏనాడూ అల్లాహ్‌కు సాటి కల్పించలేదు. (121) అల్లాహ్ అనుగ్రహాలకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ ఉండేవాడు. అల్లాహ్ అతనిను ఎన్నుకున్నాడు. అతనికి రుజుమార్గం చూపాడు.

(122) ప్రపంచంలో అతనికి మేము మంచిని ప్రసాదించాము. నిస్పందేహంగా అతను పరలోకంలో సజ్జనుల్లో ఉంటాడు. (123) తరువాత మేము నీ వద్దకు “ఇబ్రాహీము విధానాన్ని ఏకాగ్రతతో అనుసరించు. అతను సాటి కల్పించేవాడు కాదు” అనే వహిని పంపాము. (124) ఇక “సబ్” (శనివారం) విషయం, దానికి సంబంధించిన ఆదేశాల విషయంలో విభేదించుకున్న వారిపై మేము దానిని విధించాము. వారు విభేదిస్తూ ఉన్న విషయాలను గురించి నిస్పందేహంగా నీ ప్రభువు ప్రశ్నయం నాడు తీర్చు చేస్తాడు.

(125) ప్రవక్త! నీ ప్రభువు మార్గం వైపునకు ఆహ్వానించు, వివేకంతోనూ, చక్కని హితబోధ తోనూ. ప్రజలతో ఉత్తమమైన రీతిలో వాదించు. ఆయన మార్గం సుండి తప్పిపోయిన వాడెవడో, రుజుమార్గంపై ఉన్నవాడు ఎవడో నీ ప్రభువుకే బాగా తెలుసు.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمَنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿118﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
كَانُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَآصْلَحُوا لِاِنَّ رَبَّكَ مِنْ

بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿119﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَارِنًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ
يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿120﴾

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اِجْتَبَيْهِ وَهُدْهُ اِلَى صِرَاطِ
مُسْتَقِيمٍ ﴿121﴾

وَاتَّيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَيَنِ الْصَّلِحَيْنَ ﴿122﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿123﴾

إِنَّمَا جَعَلَ السَّبَبَ عَلَى الَّذِينَ احْتَلَفُوا فِيهِ
وَانَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيهَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿124﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَادِلُهُمْ بِالْقِرْآنِ هَيْ أَحْسَنُ طَرَيْنٍ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ ﴿125﴾

(126) ఒకవేళ మీరు ప్రతీకారం తీర్చుకుంటే కేవలం మీపై జరిగిన దొర్జున్యం మేరకే ప్రతీకారం తీర్చుకోండి. కాని మీరు సహనం వహిస్తే, నిస్సందేహంగా అది సహనం వహించే వారికి శుభం కలుగుతుంది. (127) (ఈ ముహముద్దీ!) సహనం వహించు, నీకు ఈ సహన భాగ్యం అల్లాహు అనుగ్రహం వల్లనే కలిగింది. వారి గురించి విచారించకు. వారి పన్నగాలకు ఆందోళన చెందకు. (128) నిస్సందేహంగా అల్లాహు దేవభీతిపరులతోనూ, సదమరవర్తనులతోనూ ఉంటాడు.

وَإِنْ عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ
بِهِ وَلِئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿126﴾
وَاصْبِرْ وَمَا صَبِرْكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَخْرُنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ هُنَّا يَمْكُرُونَ ﴿127﴾
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الدِّينِ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ
حُسِنُونَ ﴿128﴾

111 - 128 వాక్యాల వివరణ :

వాక్యాల సంబంధం : వెనుకటి వాక్యాల్లో విశ్వాస శుభాలను గురించి ప్రస్తావించటం జరిగింది. విశ్వాసానికి గొప్ప ప్రతిఫలం ఉండని, మనోకాంక్షల నుండి, శైతాన్ దాడినుండి రక్షణ, ఇంకా ఖుర్జాన్ నుండి రుజుమార్గ భాగ్యం కలుగుతుందని పేరొన్నాడింది. ఈ వాక్యాల్లో అవిశ్వాసం పర్యవసానం విపరీతంగా ఉంటుందని, సత్యతీరస్మారానికి కలిన శిక్ష ఉండని పోచ్చరించబడింది. ఓ మక్కా ప్రజలారా! ఒకవేళ మీరు ప్రవక్తను తిరస్కరించినా, ఖుర్జాన్ ఏకత్వ సందేశాన్ని తిరస్కరించినా, పరలోకంలో మీకు నరకమే గతి. ఇహలోకంలో మీ సుఖశాంతులను, ఆహోన్నీ తగ్గించడము జరుగుతుంది. మీపై కరువు తాండవిస్తుంది. అప్పుడు ఆకలి బాధలతో చస్తారు. అల్లాహుకు కృతజ్ఞతలు చూపితే క్షేమంగా ఉంచుతాడు. అల్లాహు పట్ల కృతజ్ఞత అంటే ఆయన అనుగ్రహాలను గుర్తించాలి. అల్లాహు ముహముద్దీ (స)ను ప్రవక్తగా పంపాడు. ఆయన్ని గౌరవించాలి, అనుసరించాలి.

111 వ వాక్యం : అంటే ఆ ప్రశ్నయదినాన్ని స్వర్చించుకోండి. ఆనాడు ప్రతి వ్యక్తి తన తరఫు నుండి వాదిస్తాడు. ఎప్పరికీ ఇతరుల గురించిన విచారముండడు. ఆ రోజు ప్రతి వ్యక్తికీ సత్యార్థాలకు అనుగుణంగా పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. బహుమానం గానీ, శిక్షగానీ పూర్తిగా లభిస్తాయి. ఎవరికీ రవ్వంత అన్యాయము కూడా జరుగదు.

112వ వాక్యం : మక్కా ప్రజలు శాంతి, భద్రతలతో సుఖంగా ఉండేవారు. మక్కాలో హరమ్ వెలువలి భాగంలో ప్రజలను దోచుకునేవారు. హరమలో ప్రవేశించిన వ్యక్తి ఏ విధమైన భయానికిగానీ, ఆందోళనకు గానీ, గురయ్యే వాడు కాదు. నిర్ఘయంగా ఉండేవారు. (57 - 28) ప్రపంచం నలుమూలల నుండి అనేక రకాల పత్సు మక్కాకు దిగుమతి అయ్యేవి. కాని మక్కా వారు అల్లాహు కృతమ్మతకు పాల్పడ్డారు. అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠుడైన ప్రవక్తను తిరస్కరించారు.

అనుగ్రహాలు కురవకుండా ఆపేచి కృతమ్మత :

కృతమ్మత పర్యవసానంగా శాంతి భద్రతలు, పట్టులమైన ఆహారం ఆపివేయబడ్డాయి. వారిపై ఆకలి, కరువు తాండవించాయి. వారిని భయానికి, ఆకలి దప్పికలకు గురిచేయడం జరిగింది. వారు ప్రవక్తను తిరస్కరించారు. ఆయనకు వ్యతిరేకంగా కుట్టలు పన్నారు. చివరికి ప్రవక్త (స) భరించలేక 7 సంవత్సరాలు వారు కరువు కాటకాలను రుచి చూడాలని శపించారు. ప్రజల వద్ద పున్న ధనం అంతా ఆయపోయింది. ఒంటెల చర్యలు తినవలసి వచ్చింది. చివరికి ప్రవక్త (స) మక్కాను జయించడం జరిగింది.

మక్కా ప్రజలు అల్లాహో మహోపకారాలకు విలువ ఇవ్వలేదు. ఆ మహోపకారాలు ఏమంటే -

(1) “అయిన వారిలో నుండే ఒక ప్రవక్తను ఎన్నుకుని వారి వద్దకు పంపాడు.” (ఆలి ఇమ్రాన్ : 164)

(2) “మేము మీ వద్దకు స్వయంగా మీలో నుండే ఒక ప్రవక్తను పంపాము. అతను మీకు మా వాక్యాలను చదివి వినిపిస్తున్నాడు. మిమ్మల్ని పరిశుద్ధిల్ని చేస్తున్నాడు. మీకు గ్రంథజ్ఞానం, వివేకవంతమైన విషయాలను బోధిస్తున్నాడు. ఇంకా మీకు తెలియని విషయాలను నేర్చుతున్నాడు.” (అల్ బభర : 151)

కానీ వారు ఈ మహాదానుగ్రహాన్ని గౌరవించని కారణంగా అల్లాహో వారి శాంతిని అశాంతిగా, భద్రతను భయంగా, సంపన్నతను ఆకలిగా మార్చివేశాడు. ఆకలితో అలమటిస్తున్న విశ్వాసులు సంపన్నులుగా మారిపోయారు. వారి హృదయాల నుండి అవిశ్వాసుల భయం అదృశ్యమయింది. వారి స్థితిగతులన్నీ మారిపోయాయి. (అల్ ఫజ్లుల్ కబీర్)

ఇక అల్లాహోను కాదని ఇతరుల పేర్లను పశువులపై ఉచ్చరించడం జరిగేది. రెండవ పద్ధతి : జిబహో చేసే సమయంలో అల్లాహో పేరు పలికినప్పటికీ నిజానికి అది దైవేతరుల మెప్పుకోసం జిబహో చేయబడేది. ఇది నేటి సమాధి పూజారుల్లో సర్వసామాన్యంగా ఉంది. వీరు పశువులపై మహోపురుషుల పేర్లను ఉచ్చరిస్తారు. ఉదా : ఈ గౌరై ఘలానా పీర్ సాహాబ్‌ది, ఈ ఆవు ఘలానా పీర్ సాహాబ్‌ది మొదలైనవి. పీటిని ‘బిస్మిల్లాహో’ అన్న తరువాతే జిబహో చేస్తారు. ఏవిధంగా చూసినా ఈ మార్గాలన్నీ నిషిధ్యాలే. ఇతరుల పేర్లు ఉచ్చరించబడిన జంతువులు ‘బిస్మిల్లాహో’ పరించి జిబహో చేసినా అది నిషిధ్యమే. (బ్రజావీ). ఒకముస్లిం ఇతరుల సాన్నిహిత్యం పొందటానికి పశువును జిబహో చేస్తే అతను మార్గప్రశ్నత్వానికి గురవుతాడు, ప్రఖ్యాత పుస్తకం “దుర్ముఖ్మార్”లో ఇలా ఉంది : “పాలకుల, మహోపురుషుల గౌరవార్థం పశువును జిబహో చేయడం నిషిధ్యం. జిబహో చేసేటప్పుడు ‘బిస్మిల్లాహో’ పరించినాసరే.” (కితాబుజ్జూబాయిఫ్, ఘతావా పొమీ)

మందిరాల్లో, విగ్రహోల వద్ద జిబహో చేయడం, సూరెమాయిదాలో నిషిధ్యాల సందర్భంగా ప్రస్తావించబడింది. హదీసుల్లో కూడా వివరించబడింది. దేవాలయాల్లో, విగ్రహోల వద్ద జిబహో చేయబడిన జంతువులు నిషిధ్యం. అక్కడికి తీసుకొని వెళ్లి జిబహో చేయడం వారిని సంతోషపర్చడం కొరకే. ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది : “ఒక వ్యక్తి వచ్చి ప్రవక్త (సు)తో ఇలా అన్నాడు : ‘బివానా స్థానంలో ఒంటెను జిబహో చేస్తానని మొక్కుబడి చేసుకున్నాను.’” ప్రవక్త (సు) ఇలా ప్రశ్నించారు : “అక్కడ అజ్ఞాన కాలం నాటి విగ్రహోలు ఏవైనా ఉండేవా?” ప్రజలు ‘లేవని’ సమాధానం ఇచ్చారు. మళ్ళీ ప్రవక్త (సు) ఇలా ప్రశ్నించారు : “అక్కడ పండుగలు ఏవైనా జరుపుకునేవారా?” ప్రజలు దానికూడా ‘లేదని’ సమాధానమిచ్చారు. అప్పుడు ప్రవక్త (సు) ఆ వ్యక్తితో “మొక్కుబడి చెల్లించుకోవచ్చ”ని ఆదేశించారు. (అబూదావూద్ - హ.నెం. 3313)

తెలియవచ్చిందేమిటంటే, విగ్రహోలు తొలగించబడిన తరువాత కూడా ఆ ప్రదేశాల్లో పశువులను జిబహో చేయడం నిషేధించబడింది. మరి అలాంటప్పుడు విగ్రహోల వద్ద మందిరాల్లో, దేవాలయాల్లో జిబహో చేయించడం ఎంతటి మహోపరాధమో తెలుస్తుంది. (అమోనసుల్ బయాన్)

119వ వాక్యం : అల్లాహో తప్పులు చేసిన ముస్లింలకు ఉపకారం చేస్తూ ఎవరు పశ్చాత్తాపం చెంది క్షమాపన కోరుతారో వారిని క్షమిస్తానని ఆదేశిస్తున్నాడు. ఇంకా ఎవరు పొపం చేసిన తరువాత పశ్చాత్తాపం చెంది, తన్న తాను సంస్కరించుకుంటాడో, సత్యాగ్యాలను అవలంబిస్తాడో అల్లాహో అతని ఈ అపరాధం తర్వాత అతనిని క్షమించి వేస్తాడు. కరుణిస్తాడు. (అల్ ఫజ్లుల్ కబీర్)

125వ వాక్యం : ప్రజలను యుక్తితో అల్లాహు మార్గం వైపు ఆహ్మోనించమని ఆదేశించడం జరిగింది. ఖుర్జాన్, హాదీసుల్లో ఉన్న ప్రజలను హెచ్చరించే బోధనలు, ప్రజలకు గుణపాతాలు నేర్చే సంఘటనలను వినిపించాలి. వాటిద్వారా ప్రజలకు హితబోధ చేయాలి. వారితో మంచిగా, అణకువతో మాట్లాడాలి. తియ్యగా మాట్లాడాలి. (46/29). అల్లాహు మూసా (అ), హశరూన్ (అ)లను ఫిరోన్ వద్దకు పంపినపుడు అణకువతో మంచిగా మాట్లాడమని ఉపదేశించాడు. (20/44).

ప్రజలను రుజుమార్గం వైపు ఆహ్మోనించమని, వారిలో ధిక్కారానికి గురిఅయ్యేవారి గురించి విచారించవద్దని, మీ బాధ్యత కేవలం సందేశం అందజేయడమే తప్ప వారిని బలవంతంగా రుజుమార్గంపై తీసుకురావటం కాదని ఉపదేశించబడింది.

